

BAŞAT KAZANOVA

*** Tek Perdelik Müzikli Güldürü ***

**Yazan : Murat Güneş
Müzik : Ali Hoca**

2009

MÜZİKLİ BÖLÜMLER

1...Yıldız 1.Arya: Gündüzleri Safiye geceleri Yıldız

Esas adım Safiye
Takma adım Yıldız
Gündüzleri Sekreter
Geceleri Tele-kız

Zar zor bitti neyse lise
Girdik bir işe nasılsa
Ama geçinmek kolay mı?
Bu zamanda tek maaşla

*Gündüzleri Safiye
Geceleri Yıldız
Gündüz koşturur habire
Gece olur tele-kız*

(NAKARAT)

Kalmadı ki babamızdan
Tarla, arsa, tezgâh, dükkân
Bir iş kurmak lazım dedik
Kimselere el açmadan

Hammaddesi, sermayesi
Tezgâhı, emeği bizden
Bir Yıldız yarattık işte
Olduğu kadar Safiye'den

(NAKARAT)

Gündüzleri işinde
Öyle kendi halinde
Koşturur üç kuruşa
Çalışır ölesiye

Akşam olur gelir gece
Değişir makyaj elbise
Kaybolur Safiye Kız
Çıkar piyasaya Yıldız

*Getir götür Safiye
Yavrum Gülüm Yıldız (NAKARAT MELODİSİ İLE)
İşte benim hikâye
Bir Safiye Bir Yıldız.*

2....Hüsnü 1. Arya : Ah bu hercai rüzgâr yine

Ahh. Bu hercai rüzgâr yine
Esip savurmakta içimde
Damarlarımda koşturmakta
O heyecan soluk soluğa

(NAKARAT)

Ne yangınlar geçirdi sorma
Teklemez yavrum bu tulumba

Bir azmaya görsün yüreğim
Ne halden anlıyor ne sözden
Neler gördüm neler geçirdim
Sevişmek için doğmuşum ben

(NAKARAT)

Görür alıcı gözle bakan
Ne elden düştük ne ayaktan
Birazcık su sıkıntısı var
Ahh. Olacak artık o kadar.

(NAKARAT)

3...Hüsnü, 2. Arya: Çapkınım Ben çok çapkın

Çapkınım ben çok çapkın
Huyum böyle napayım
Ustasıyım, kraliyim
Suya yazılan aşkların

NAKARAT

Kadın gölge gibidir
Kovalarsın kaçır, kaçarsın kovalar
Erkek, peşinden koşar
Yakalanana kadar

Fil zincirinden tutulur
At geminden
Zorlamaya gelmez kadın
Gönül rızasıyla tutulur.

NAKARAT

Eline düşeceğine
Kucağına düş kadının
Kurşunla vurulsan korkma
Kadına vurulma sakın

Yoktur kadının çirkini
Ama vardır bilmeyeni
Güzel görülmesini
Işıklar söndüğünde, aynıdır hepsi

NAKARAT

Erkekler yaşlanır
Kadınlar değişir
Aşkı dilenilmez kadının
Ele geçirilir

Kedi dizine çıkar
Ağzı şapırdayanın
Kadın yüzüne bakar
Kesesi şıkırdayanın.

NAKARAT**4...Hüsnü-Yıldız düet: En eski meslek, En eski müşteri****BİRLİKTE :**

En eski meslek buradaysa
En eski müşteri de burada
Onlardan bir şeyler olmalı
Damarlarımızda

HÜSNÜ :

İş, para kazanmalı
Ama her şey para mı?
En düşük değeridir
Bir şeyin fiyatı

YILDIZ :

Fiyatını koydun mu?
Ucuzlar iş, bu böyle
Beşe dediğin şeye
Altı vermez hiç kimse

BİRLİKTE :

Her kapı açılır sanma
Parası pulu olana
Satın alınmaz nezaket
Ama her şeyi alır sana

YILDIZ : En eski meslek buradaysa

HÜSNÜ : En eski müşteri de burada

BİRLİKTE : Bir şeyler var bir şeyler var onlardan
İçimizi dışımızı kaynatan

5... Yıldız 2. arya: Bir küçük kız yaşar İçimde.

Bir küçücük kız yaşar
Her zaman, her kadında
Büyümez, hiç büyümez
Hep on iki yaşında

Büyümez, hiç büyümez **NAKARAT**
Hep on ikisinde

Durdan Sustan anlamaz
Hep sevimli, Şımarık
Anlamaz vardan yoktan
Neler ister uyanık

Sıcak sözlerle ısınmak
Serin sözlerle yatışmak
Okşanmak ılık sözlerle
Kolay sözlerle avunmak

NAKARAT

**İp ister atlamaya
Dost ister sarılmaya
Bir küçük neden ister
Gülmeye, Ağlamaya**

**Beyaz yalanlara kanmak
Büyük düşlere inanmak
Bebekler, balonlar ister
Koşturup oynayacak**

NAKARAT

**Bir kız var hepimizde
Oynar gezer İçimizde
Hep eteğimden çeker
Doymaz ilgiye, sevgiye**

**Bir küçük kız yaşar
Her zaman, her kadında
Unutmuş büyümeyi,
Bekler fark edilmeyi**

NAKARAT

6... Kâzım solo : Benim Adım Kezo

(Bu parça komik bir şekilde dans ederek söylenecektir)

**Benim adım Kâzım Keser NAKARAT
Kestirmeden Kezo
Gündüzleri Baba derler
Geceleri Pezo**

**Bana göre iş değil
Ayıp kaçıyor ama
Çoluk çocuk beş nüfus
Tek maaşa bakınca**

Çıktık bu piyasaya
Sefa Pazarlamaya
Ekmek peşindekilere
Müşteri ayarlamaya

NAKARAT

Alan razı satan razı
Biz arada aracı
Kimseyi zorlamadan
Çıkar ekmek parası

Aç gözlü değilim ben
Kötü söz nedir bilmem
Benimle çalışan bilir
Kimsenin hakkını yemem.

NAKARAT

7... Hüsnü – Kâzım: Yaşlılık Düeti

HÜSNÜ

Yaşlanıyorum diyorum
Zaman Ne çabuk geçiyor
İstedim mi yapıyorum
Ama canım istemiyor

BİRLİKTE

İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)
Doğruymuş meğer

KÂZIM

Sağlık olsun yaşlanalım
Gençliğin de bir sonu var
Çıkartmak istersen eğer
Her çağın ayrı keyfi var

BİRLİKTE

İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)
Doğruymuş meğer

KÂZIM- HÜSNÜ Yumuşadıkça insanda
Sertleşmesi gerekenler
Ve sertleştikçe aksine
Yumuşaması istenenler

BİRLİKTE *İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)*
Doğruymuş meğer

8... Hüsnü – Yıldız - Kâzım: Trio : Yarın Cumartesi

BİRLİKTE :

Yarın Cumartesi
Yarın Cumartesi
Gelsin hayatın keyfi
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi (NAKARAT)*
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE:

Çalar saat kapalı
Sabah uykusu tatlı
Kahvaltı tembel işi
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi (NAKARAT)*
Yarın Cumartesi

KÂZIM İster yan gel yat
YILDIZ İster gez dolaş
HÜSNÜ Postala gitsin dertleri
BİRLİKTE Yarın Cumartesi

HÜSNÜ Koşturmaca bitti
Trafik rahat
Kıyafet sallapati
Yarın Cumartesi

YILDIZ Yemek çamaşır ütü
Bitmez kadının yükü
Bekler bir ton ev işi
Yarın Cumartesi

*Hüsnü – Kâzım - Yapma be
Yıldız – E doğrusu bu!*

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi (NAKARAT)
Yarın Cumartesi*

KÂZIM Pijama, Terlik Televizyon
Ne toplantı, ne komisyon
Çıkar evinin keyfini
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE Yarın Cumartesi
Yarın Cumartesi
Gelsin hayatın keyfi
Yarın Cumartesi

9... Hüsnü (Solo) : Doğarken

Doğarken,
Kimse sormadı bize doğarken
İstiyor musun diye.
Büyürken
Kimse sormadı bize büyürken
İstiyor musun diye

Hayat su gibi akmadı
Sel gibi çekti içine
Hep koşturduk bir şeylere

İsteğe, istemeye
 Yeter
 Ama yeter, yeter, yeter
 Her şey bir yerde biter.
 Bırakırsan kendi haline
 Gün gelir ömür de söner.

Ama var
 Şu da var yakışan
 Karar verebilir insan
 Nerede, nasıl, ne zaman
 Biteceğine

Ve bana sorarsan
 Kendi karar vermeli insan
 Nerede, nasıl ve ne zaman
 Öleceğine

10... Hüsnü (Solo) : Ben Pijamayla Ölemem

Onu bunu bilemem (NAKARAT)
 Ben pijamayla ölemem

Namıyla, şarıyla var olan
 Kahramanca karar vermeli
 Kazanova gibi yaşayan
 Kazanova gibi ölmeli

(NAKARAT)

Siyah takım elbise
 İpek mendil cebinde
 Gömlek, yaka kolalı
 Tam göğüsten yaralı

(NAKARAT)

Bir elinde tabanca
 Bir elinde şampanya
 Düello sonrasında
 Bir kadın kucığında

(NAKARAT)

11... Final (Trio) : Adam Sende Adamım

BİRLİKTE : Adam sende adamım
Dünya böyle napalım
İşte geldik gidiyoruz
Biraz da keyif yapalım

BİRLİKTE Öylede bitecek bu ömür (NAKARAT)
Böylede bitecek boş ver
Sıkma tatlı canımı
Koy ver gitsin gülüver

HÜSNÜ Kavun da yedik kelek de

KÂZIM Kaç gün çaldık felekten

YILDIZ İyisi de geçti kötüsü de

BİRLİKTE Hayatta koştururken

NAKARAT

* * *

1 Açıklık

7 Solo : 2 Yıldız
4 Hüsnü
1 Kâzım

2 Düet : 1 Hüsnü – Yıldız
1 Hüsnü – Kâzım

2 Trio :

1 Reçitatif
1 Dans : Vals

*** BAYAT KAZANOVA ***

* Tek Perdelik Müzikli Güldürü *

(Bu küçük müzikli güldürü, çok sesli sahne yapıtlarını sevdirmek amacıyla piyano eşliğinde, az kişiyle, Ağır dekor ve dekor değişimi külfeti olmaksızın her yerde oynanabilecek keyifli sahne yapıtları oluşturma ve uygulama projesi kapsamında hazırlanmıştır. Projenin ilk yapıtı "Topaç Şahap ile Aranjman Asuman" adını taşıyan; Bariton, Soprano ve Alto ses için düzenlenmiş üç kişilik bir müzikli güldürü idi. "Bayat Kazanova" yine üç kişilik, ama bu kez iki erkek ve bir kadın rol için yazılmıştır.)

Yazan: Murat Tuncay

Müzik: Ali Hoca

Kişiler:

Yıldız: Orta yaşlarda alımlı bir kadın. Evlenmiş ayrılmış. Gündüzleri bir Şirkette memurluk yapıyor. Parası yetişmediği aylarda geceleri hayat kadınlığı yapıyor.

Kazanova Hüsnü: Erkeklğine kadınlar üzerindeki etkisine toz kondurmayan orta yaşı geçmiş bir kart zampara. Ticaretle uğraşiyor. Paralı.

Pezo Kâzım: Emekliliği gelmiş, orta yaşlarda bir küçük memur. Saygılı, maç hastası. Ek gelir olsun diye akşamları yan gelir olarak kadın pazarlıyor. İyi kalpli, Evli çocuk çocuk sahibi.

Dekor: Orta halli döşenmiş bir garsoniyerin salonu. Solda yatak odasına açılan bir kapı. Sağda alaturka tuvalet. Seyircinin ekranını göremeyeceği şekilde yerleştirilmiş bir televizyon. Duvarda erotik posterler asılı. Vakit Gece. Hüsnü Yıldız ile birlikte olmak için alıp garsoniyerine getirmiştir. Fakat fena halde bağırsaklarını bozduğu için de tuvalete kapanmış bir türlü çıkamamakta. Yıldız beklemekten sıkılmış koltukta oturmuş sinir içinde beklemekte; tuvaletten çıkamayan ama kaçıp gitmemesi için de kendisini lafa tutmakta olan Hüsnü ile konuşmaktadır.

- Yıldız** – (*İçeriye seslenir*) Of! Hadi ama... Sıkıldım artık canım!
- Hüsnü** – (*İçerden öksürür*)... Offf... Amanın... Ne bu be?
- Yıldız** – Ay bunca zaman bu isteyim.. Neler gördüm... Neler yaşadım... Böylesi hiç başıma gelmedi... (*İçeriye seslenir*) Duyuyor musun ..huuu ?
- Hüsnü** – (*İçerden*) Efendim?
- Yıldız** – (*Seyirciye*) Duyor tabii, duymaz mı? Ama duymamış ayakları bunlar... Yemezler (*İçeriye bağırarak*) Duyuyor musun dedim..
- Hüsnü** – (*İçerden*) – Neyi? Ne diyorsun canım... Buradan ne dediğin anlaşılıyor ki?
- Yıldız** – (*İçeri, daha yüksek, tane tane*) Bekle bekle yeşillendik burada... Ne zaman çıkıyorsun?
- Hüsnü** – (*İçerden*) Geliyorum canım. Az biraz müsaade.
- Yıldız** – Yaa yarım saattir ordasın. Soruyorum (*Taklitle*) Geliyorum, şimdi geliyorum. Az sonra geliyorum. Hemencecik geliyorum. (*kendi sesiyle kızgın*) Bana da burada fenalıklar geliyor!
- Hüsnü** – (*İçerden kızgın*) E burada sabahlayacak değiliz her halde ?
- Yıldız** – (*İçeriye*) Ne bileyim öyle bir halin var baksana... (*Kendi kendine*) Ay yanına battaniye yastık filan da alsaydın bari (*Sinirli sinirli güler*)
- Hüsnü** – (*İçerden*) Yahu kusura bakma, çok karıştırmışız galiba. Motoru bozmuşuz... Şu bağırsakları boşaltalım da şöyle rahat rahat şey edelim dedik. Bitmiyor ki birader... Hiç böylesi başıma gelmemişti... Açtık, kapatamıyoruz...
- Yıldız** – (*İçeriye*) Eh tamam.. Tamam. İşine bak... Biz halden anlarız. Anlarız da... Ne bu bu kadar canım? Yarım saatte bunun ameliyatını yapıyorlar...
- Hüsnü** – (*İçerden*) Yok artık deve!
- Yıldız** – (*İçeriye*) Ay deve olsa bu kadar zamanda hörgücüne kadar boşalırdı... Hastaysan filan kalkışmasaydın bu işe.
- Hüsnü** – (*İçerden*) Ne hastalığı be... Aslan gibiyim aslan... Offf.. Yahu bir bitirip rahatlasam göstericem sana göstermesine de...
- Yıldız** – (*Ayağa kalkar, volta atmaya başlar*) Ne biçim işe çatmışız be... Öffffff. Ne bu böyle!
- Hüsnü** – Bak izah edeyim
- Yıldız** – (*Kapıya doğru mimik olarak aman istemiyorum, bıktım, yeter anlamında mimikler yapar*)
- Hüsnü** – Bak ne oluyor biliyor musun?
- Yıldız** – Ay nereden bileyim?
- Hüsnü** – (*Devam etmektedir*) Hazır bekliyorum... Duruyor duruyor sakın... Tam bitti artık davranayım diyorum. Bir sancı geliyor, kıvırıyor bırakıyor. Bir gürültü bir kıyamet. Biraz daha boşalıyorum....
- Yıldız** – Aman anlatma canım. Ne o öyle maç anlatır gibi
- Hüsnü** (*Duymamıştır devam eder*) Ohhh rahatlıyorum. Bir dakika sürüyor sürmüyor. Haydi, bir daha...
- Yıldız** – (*Sinir içindedir taklitle*) Aman ne heyecanlı... Devam et. (*Alay eder gibi abartılı*) Eee sonra?
- Hüsnü** – Tam temizleniyorum. Çamaşırı topluyorum.
- Yıldız** – (*Bağırır*) Aman yeter aaaaaa!
- Hüsnü** – Hayır yanlış anlama diye izah...
- Yıldız** – (*Keser*) Aman doğrusu yanlış ortada... Getirdin beni buraya... Aşk yapalım diye... Girdin helaya yarım saattir çıkamıyorsun.. Çatlamanın da izahı mı olurmuş?

Hüsnü – İstemiyorsan anlatmam...

Yıldız – Aman istemem... Koku kıyamet... İçerde köpek ölüsü var gibi kokuyor ortalık. (*Kapıya doğru tehdit eder gibi*) Bana bak, çıkacaksan çık, bak taksimetre işliyor ona göre haaa!

Hüsnü – Sen bilirsin. İstemiyorsan anlatmam

Yıldız – (İçeriye) Anlatma.. Anlatma.. Sen işini bitirip çıkmaya bak. Şuraya bak. İş tutmaya mı geldik? Helâ kapısında sıra beklemeye mi anlamadım.

Hüsnü – Yahu tamam anladık. Bir şeyler yap oyala kendini.

Yıldız – Olur olur... Bana göre hava hoş. Bu gece de kendi kendimize gelin güvey olmak varmış kısmetimizde ..

(*Gider müzik setini açar... Müzik başlar.*)

1 ...Yıldız 1.Arya: Gündüzleri Safiye geceleri Yıldız

**Esas adım Safiye
Takma adım Yıldız
Gündüzleri Sekreter
Geceleri Tele-kız**

**Zar zor bitti neyse lise
Girdik bir işe nasılsa
Ama geçinmek kolay mı?
Bu zamanda tek maaşla**

**Gündüzleri Safiye
Geceleri Yıldız (NAKARAT)
Gündüz koşturur habire
Gece olur tele-kız**

**Kalmadı ki babamızdan
Tarla, arsa, tezgâh, dükkân
Bir iş kurmak lazım dedik
Kimselere el açmadan**

**Hammaddesi, sermayesi
Tezgâhı, emeği bizden
Bir Yıldız yarattık işte
Olduğu kadar Safiye'den**

(NAKARAT)

**Gündüzleri işinde
Öyle kendi halinde
Koşturur üç kuruşa
Çalışır ölesiye**

**Akşam olur gelir gece
Değişir makyaj elbise
Kaybolur Safiye Kız
Çıkar piyasaya Yıldız**

**Getir götür Safiye
Yavrum Gülüm Yıldız (NAKARAT MELODİSİ İLE)
İşte benim hikâye
Bir Safiye Bir Yıldız.**

Hüsnü – (İçerden) Tamam artık bittiii. Bak bu sefer kesin geliyorum.

Yıldız – (İnanmamış) Ay iyi, iyi. Çık çık da ver şu paranın üst tarafını. Gidelim işimize bakalım.

Hüsnü – İnan bu sefer kesin. Ona kadar say tamam

Yıldız – Şimdi de saklambaca mı başlıyoruz?

Hüsnü – Nene lâzım senin. Sen say da bak.

Yıldız – (Sıkılmış hızla sayar) Bir, iki, üç, dört, beş. Beş de benden on.

Hüsnü – Mızıkçılık yapma doğru dürüst say. Yavaş yavaş.

Yıldız – Offf... Bir.. İki.. Üç... Beş, Yedi, Sobe sobe sobe

Hüsnü – Dördü atladın. Doğru dürüst say

Yıldız – İyi iyi papazı bulduk biz bu akşam

Hüsnü – Toparlanıyorum.. Acelen ne canım?

Yıldız – (Sinirli sinirli güler) İstersen geriye doğru da sayalım.

Hüsnü – Nene lazım senin. Şimdi gelicem yanına ve yiyip bitirecem hah hah haal!

Yıldız – (Kendi Kendine) Sen pantolonunu çek de.. Tövbe tövbe (bağırır) Yemek soğudu yemek

Hüsnü – (İçerden sayar) Sekiz, Dokuz. Ooon. İşte geeeelll diiiiiimmm

(Kapıyı kurcalar kapı açılmaz)

Hüsnü – Ne oluyor? Kapıyı üstüme mi kilitledin? Açsana kapıyı

Yıldız – Ayol sen aç kilit içerde

Hüsnü – Hay Allah doğru be... Telaştan unutmmuşum. Neyse Biir, İkiii...

Yıldız – Ay saymaktan göbeğim düşecek

Hüsnü – Üüüüççç.

(Kapıyı açar içeriye top gibi zıplayarak girer. Üstünde uzun kollu gömlek, kravat ve takım elbisenin pantolonu vardır. Aceleden slip domunu pantolonunun üstüne giymiştir.)

Yıldız - Ohooo Şükür....Topçulara haber....Hoş geldin Süpermen

Hüsnü – (Durumunun farkında değildir, Bir aşağı bir yukarı dolaşır, çömelir kalkar) Hoş bulduk, hoş bulduk... Oh be Dünya varmış.

Yıldız – E.. Dünyaya hoş geldin Süpermen

Hüsnü – Süper olmasına süperiz ya. Niye boyuna süpürmen diyorsun?

Yıldız - (Eliyle göstererek) Şu haline bak..

Hüsnü – (Durumunun farkına varır. Hayret eder çok utanmıştır.) Aaaaa !

Yıldız – Her şeyi iyi de... Kravatı uymamış...

Hüsnü – Hay Allah Aceleden. Kepazeliğe bak.... (Telaşla pantolonun üstündeki slip domunu çıkarmaya uğraşır)

Yıldız – Uğraşma canım... (Alaylı) Böyle de çok yakışıklısın.

Hüsnü – Ah.. Bu kadar acele edince olacağı bu. .. Ne kadar terslik varsa üst üste... Rezil olduk..(slip donu çıkarır, içerdeki odaya fırlatır).

Yıldız – Eh.. Olur, böyle vakalar... Polis gelir yakalar (Güler)

Hüsnü – (Dehşet içinde) Polis mi? Ne polisi?

Yıldız – Sözün gelişi canım... Espri... Espri... (Güler)

Hüsnü – (Yıldız'ın gülüşünü abartıyla taklit ederek) Hıh hıh hıh... Aman ne komik.

Yıldız – Aslanım, bırak bu ayakları.. Ne yapacaksak yapalım... Vakit geçiyor.. Süren bitti bitiyor.

Hüsnü – Hiç bir şeye başlamadık ki? Nereden bitiyor.

Yıldız – Valla bir saatin yarısını helâda geçirmek benim fikrim değil. Senin tercihin.

Hüsnü – Keyfimizden değil herhalde. O kadar söyledik. Bağırsakları bozmuşuz. Sıkıntıyı atalım geliyoruz dedik. Dedik mi, demedik mi?

Yıldız – Bizim de saatimiz 500. Eve girdiğimizde saat çalışmaya başlar.(Taklitle) Dedik mi demedik mi?

Hüsnü – Canım baksana, olağanüstü bir durum var. Acık anlayışlı ol!

Yıldız – Kusura bakma, Tarifemizde “bağırsakları bozulana indirim yapılır” diye bir şey yok.

Hüsnü – Çok zalimsin hayatım. (Yılışır)Ama çok da güzelsin...

Yıldız – Çok merisi anam. 15 dakikan var.

Hüsnü – Yahu onbeş dakika motoru ısıtmaya yetmez.

Yıldız – İşte yettiği kadar. Daha istiyorsan bir vizita daha vermen lazım.

Hüsnü – Olur mu öyle şey... Benim alımda Enayi diye yazmıyor. Lise talebesi miyiz biz?

Yıldız – Lise talebesi 15 dakikada ohooo.

Hüsnü – Ben işimi bilirim. Eski tüfeğiz biz kızım. Nelerin altından kalktık. Nelerin üstünden geçtik. Ohooo.

(Müzik Başlar)

2....Hüsnü 1. Arya : Ah bu hercai rüzgâr yine

Ahh. Bu hercai rüzgâr yine
Esip savurmakta içimde
Damarlarımda koşturmakta
O heyecan soluk soluğa

(NAKARAT)

Ne yangınlar geçirdi sorma
Teklemez yavrum bu tulumba

Bir azmaya görsün yüreğim
Ne halden anlıyor ne sözden
Neler gördüm neler geçirdim
Sevişmek için doğmuşum ben

(NAKARAT)

Görür alıcı gözle bakan
Ne elden düştük ne ayaktan
Birazcık su sıkıntısı var
Ahh. Olacak artık o kadar.

(NAKARAT)

Yıldız – (*Gitmeye davranır*) E hadi bana eyvallah tulumbacı

Hüsnü - Ne oluyo?

Yıldız - Bir şey olmuyo, vakit tamam

Hüsnü – Yapma yaa.. Oyunbozanlık yapma

Yıldız – Sen yapma. Bir saat dedik anlaştık. Doldu bir saat.

Hüsnü – Olur mu canım yarım saatim helâda geçti!

Yıldız – Ne yapayım anam senin tercihin.

Hüsnü - Bağırsaklarım bozulmuş ne ne yapayım? Çıkıp yatağa mı yapayım tövbe tövbe.

Yıldız – (*Kızır*) Ya ben ne yapayım? Kâzım Efendi bekler şimdi.

Hüsnü – Pezevenk Kâzım mı?

Yıldız – Öyle deme. Pezevenk denmesine çok içerliyor.

Hüsnü – O zaman pezevenklik yapmasın. Niye içerliyormuş?

Yıldız – E yaşlı başlı adam. Kibardır, ağzını bozmaz. Kaba konuşmaz, konuşulmasından da hoşlanmaz.

Hüsnü – Bana Kâzım'ı anlatma. Biz onunla ohooo!

Yıldız – E biliyorsun o zaman huyunu suyunu.

Hüsnü – Bilirim tabi bana laga luga yapmaz.. Hatırımı sayar.

Yıldız – Oturmuş bekliyordur yolunu şimdi, Merak eder.

Hüsnü – Ne merak edecek bilir o burayı. Tanır beni. Oturmuş maç seyrediyordur sokağın başındaki kahvede.

Yıldız – Daha beni eve bırakacak. Kendi evine gidecek.

Hüsnü – Yahu her hafta sonu yaptığı şey bu. Maç hastasıdır. Bitmeden yerinden kalkmaz. Biz işimize bakalım Haydi geç

Yıldız – Nereye geç

Hüsnü – İçeriye.. Geniş yatak var.

Yıldız – Olmaz

Hüsnü – Neden olmazmış. Ha... İstersen burada yapalım değişiklik olur.

Yıldız – (*Saatine bakar*) senin vaktin yok, on dakikan kalmış.

Hüsnü – Bırak şimdi onu, beşi. Ben yanıyorum be baksana.

Yıldız – Ayol ne yanması? Soyunana kadar yarısı geçer, hevesin kursağında kalır.

Hüsnü – Yapma canım, söyleme öyle kursak filan.İçimi karışıyor zaten.. of.

Yıldız – Gördün mü bak... Sen iyi değilsin aslanım... Bu günlük böyle olsun... Gelecek sefere acısını çıkarırız.

Hüsnü – Dur yahu.. (Bağırsakları sıkıştırır) Hay Allah... Dur geliyorum bir dakika.(*Kendisini Tuvalete atar*)

Yıldız – Buyurun bakalım... Yine başladık.

Hüsnü – (*İçerden*) Gaz bu sefer... Gaz... Gaz.

Yıldız – (*Güler*) Eee. İşte böyle her arabaya tüp olmuyor... (*Toplanmaya Başlar*)

Hüsnü – (*Gelir*) Of. Rezil etti bu bağırsak beni bu akşam. İşin tadı da kaçtı. Kezo seni kapıdan mı alacak.

Yıldız – Evet... İşte neredeyse gelir.

Hüsnü – Kahvededir şimdi o. (*Saatine bakar*) Maç daha bitmemiştir.. (*Düşünür*) Tadı kaçtı bu işin... E ne yapalım öyle olsun... Talihin oyununa geldik... Gel bir şey ikram edeyim bari. Beklerken vakit geçer.

Yıldız – (*Saatine bakar*) Eh, olabilir..Ne yapalım?

Hüsnü – Ne içersin?

Yıldız – Neyin var?

Hüsnü – Ne istersen. İçerisi depo

Yıldız – Hadi be?

Hüsnü – E ben meraklıyım. Rakıyla oturup Rakıyla kalkanlardan değilim.

Yıldız – Viski ver o zaman.

Hüsnü – Skoç? Burbon? Kanadiyen?

Yıldız – (*Bikkın*) İşte hangisi kolayda ise?

Hüsnü – Skoç içelim. Coni volkır.

Yıldız – İyi öndan olsun.

Hüsnü – Kırmızı, siyah, mavi?

Yıldız – Anam farketmez ne renk olursa olsun. Getir be

Hüsnü – Buz mu soda mı?

Yıldız – Yahu bırak hava atmayı git iki bardak kap şurdan al şişeyi gel.

Hüsnü – Olur mu hiç? (*Kibar*) Siz konuğumsunuz artık benim.

Yıldız – İyi İyi haydi. (*Hüsnü fırlar, içki servisini hazırlamaya çıkar*) Paranın üstüne yatacak aklınca uyanık. Ama yemezler. (*Yüksek sesle*) mezeyle filan uğraşma iki buz at içine gel.

Hüsnü – (*İçerden*) Tamam.

Yıldız – (*İçeri seslenir*) Paramın kalanını da getir.

Hüsnü – (*Bardaklar, viski şişesi buz kovasızla gelir*) Tamam canım. Ayıpsın. Ben Aslaa...öyle şey yapmam.. (*Bardaklara viski servisi yapar*)

Yıldız – (*Taklitte*) Ne tesadüf. Ben de Aslaa alacağımı bırakmam.

Hüsnü – Haydi prozid... Aspava... Şerefe...

Yıldız – Ne şerefi be... Bu zamanda Şeref karaborsa... Sağlığa

Hüsnü – Valla doğruya doğru dosdoğru. Evet Sağlığına

(İçerler)

Hüsnü – Ben çok çapkın bir adamım biliyor musun ?

Yıldız - Öyle mi?

Hüsnü – (*Bozulmuş*) Belli olmuyor mu?

Yıldız – Ne bileyim öyle bir fevkaladelik (*Hüsnü'yu süzer*) Var gibi de yok gibi de

Hüsnü – Olur mu hiç. Şöyle alıcı gözle bak.

Yıldız - Bir anormalliğin gözükmüyor.

Hüsnü – Olur mu be ? Ben çapkınlığın kraliyim. Kitabımı yazmışsınız biz bunun.

Yıldız – Çapkınlığın kitabımı! (*Güler*) Nasıl oluyor bu?

Hüsnü – Çapkınlığın Felsefesini yapmışım ben. Dinle

(Müzik Başlar)

3...Hüsnü, 2. Arya: Çapkınım Ben çok çapkın

Çapkınım ben çok çapkın

Huyum böyle napayım

NAKARAT

Ustasıyım, kraliyim

Suya yazılan aşkların

Kadın gölge gibidir

Kovalarsın kaçır, kaçarsın kovalar

Erkek, peşinden koşar

Yakalanana kadar

**Fil zincirinden tutulur
At geminden
Zorlamaya gelmez kadın
Gönül rızasıyla tutulur.
NAKARAT**

**Eline düşeceğine
Kucağına düş kadının
Kurşunla vurulsan korkma
Kadına vurulma sakın**

**Yoktur kadının çirkini
Ama vardır bilmeyeni
Güzel görülmesini
Işıklar söndüğünde, aynıdır hepsi**

NAKARAT

**Erkekler yaşlanır
Kadınlar değişir
Aşkı dilenilmez kadının
Ele geçirilir**

**Kedi dizine çıkar
Ağız şapırdayanın
Kadın yüzüne bakar
Kesesi şıkırdayanın.**

NAKARAT

Yıldız - Yaşa be, sende de ne cevherler varmış

Hüsnü - Yaa, İşte böyle. Haydi şerefe

Yıldız - Şerefe

(İçerler)

Hüsnü - Sana bir sır vereyim mi?

Yıldız - Ne Sırrı?

Hüsnü - Bir Gizimi açmak istiyorum sana. Daha doğrusu paylaşmak.

Yıldız - Aman istemem...

Hüsnü - İşte ne olur?

Yıldız - Ay sır paylaşmaktan bıktım.

Hüsnü - Benimkini de paylaş. Ne fark eder bir eksik bir fazla.

Yıldız – Neden anlatıyorsun canım. Bana... Sır sa sır.

Hüsnü – Ne bileyim insan paylaşacak birini her zaman bulamıyor. Paylaşmadı mı da içi içini yiyor.

Yıldız – Yahu sır dediğin paylaşılmaz. Paylaşılsa sır olmaz zaten.

Hüsnü – Orası öyle de... Ama kimsenin bilmediği, paylaşmadığı bir şeyin değeri de yok.

Yıldız – Yani giz yine giz olmalı ama bunu bilen insanlar da olmalı diyorsun.

Hüsnü - Aynen öyle... Sırdaş yani... Sırdaşı olmayan Sırrı ben naapiyim.

Yıldız – Vay canına be. Sen bayağı filozof muşsun Süpermen yaaa...

Hüsnü - Yahu bırak dalga geçmeyi. Allah Allaaah.

Yıldız – Yani Ben biliyorum ama söylemiyorum... Sen de biliyorsun ama söylemiyorsun.

Hüsnü - Evet Evet... İkimiz de biliyoruz... Sahip çıkıyoruz ve saygı duyuyoruz... Bu gizlenen şeyi yüceltmez mi?

Yıldız – Ne bileyim ben... Azıcık saçma geldi ama... Öyledir heralde...

Hüsnü – Bence yüceltir... Değerini arttırır.

Yıldız - Aman neymiş o yüce sırrın acaba?

Hüsnü – Söyleyeceğim dedim ya. Söylemezsem çatlayacağım.

Yıldız- Ay ben de... Ben de. Şuraya girdiğimizden beri sen içerde ben dışarda çatır çatır çatladık..offff... Yahu niye ben canım. Herkes de beni mi buluyor ne?

Hüsnü – (*Arka arkaya içtiği viski kafasını dumanlamıştır. Sahne ilerledikçe bu pelteklığın, sarhoşluğun yavaş yavaş yükselmesi gerekir.*) Ne bileyim... Kanım ısındı sana işte. Tam kafa adamısın... Aman şey Kafa kadınısın yani... Olmadı ya... Öyle işte idare et.

Yıldız - (*Hüsnü'den daha hafif dumanlıdır kafası*) Kafa Kâğıdı mı?

Hüsnü – Kafa Kadını (*Güler*) Kafa Kadını Kâğıdı... Saçmalıyorum Galiba... Olsun... Viskiden Herhalde... Öyle işte... Senin dediğinden.

Yıldız – Ne alaka Peki?

Hüsnü – Yani işte Erkek Kadın mışsın!

Yıldız - (*Bozular*) Erkek Kadın senin babandır. Tövbe Tövbe... Neremizi gördün de ... Neremiz bozuk bizim?

Hüsnü – Hay Allah... Yav gene saçmaladım işte.. Öyle değil... Yani... Kafa dengi... Mert, Özü sözü bir demek istiyorum yani... Ters anlama yahu..

Yıldız – Haaa. Öyle desene...

Hüsnü – Öyle derler ya canım..."Erkek Adam" Sen kadın olduğundan tersini söyledim güya.. "Erkek Kadın" ordan çıktı. Ama laf nereye gitti... Saçmaladım işte.

Yıldız- Ben öylesi değilim anam. İstersen soyunayım da bak (*Davranır*).

Hüsnü – Yok canım estagfurullah. Öyle olsa ben anlamaz mıyım? Anlasam öyle söyler miyim? (*Sinirlenir*) Yahu bir şey diyeceğim amma ağzıma tikiyorsun lafi be! Ayak yapıyorum. Anla işte ne var?

Yıldız – Ayak Yolu'nun şimdi burada ne alakası var?

Hüsnü – Haydaaa... Valla bu Viski ikimize de iyi geldi... Ben ne diyorum sen ne diyorsun? Karagöz mü oynatıyoruz be?

Yıldız – Ayakyolu demedin mi şimdi?

Hüsnü – "Ayak yapıyorum" dedim.

Yıldız – Kime?

Hüsnü – Sana... Burada başka biri mi var?

Yıldız – (*Kendi kendine*) Bana Ayak... İyi... Kafamız da iyi... (*Yüksek*) Eeee.

Hüsnü – Eee si. Fırsat bulursam sana bir sırrı mı açacağım.

Yıldız – Açma!

Hüsnü – E konuştuk ya "Peki... Aç"... Dedin ya?

Yıldız – Öyle mi dedim?

Hüsnü – Evet.

Yıldız – E iyi... Aç öyle ise!

Hüsnü – Dinle öyle ise lafi ağzıma tıkma. Benim için çok önemli!

Yıldız - Yaaa. Neymiş bu böyle bakalım...

Hüsnü – Evet çok önemli.Uykularımı kaçırıyor.. Tadımı tuzumu kaçırıyor... Biriyle paylaşmazsam çıldıracağım yahu?

Yıldız – Söyleyeceksen söyle be adam... Çıldırma insanı

Hüsnü – Bak , gülmek filan yok.. Söylemedi deme... Alaya gelemem.

Yıldız – Tamam tamam haydi...

Hüsnü – (*Gözlerini kapatır, tane tane*) Ben... Yaşlanıyorum.

Yıldız – Ne?

Hüsnü – Evet. (*Ağlamaklı*) Ben yaşlanıyorum gerçekten! Yaşlanıyorum (*Çökmüştür, başını masanın üstüne koyar, ağlar gibi*) Yaşlanıyorum...

(Recitatif Başlar)

Yıldız – (*Kahkaha, Alaylı, Dehşet içindeymiş gibi abartılı*) Ne diyorsun? Sen de mi?

Hüsnü – Evet... Alay yok... Alay etmek yok dedik baştan..

Yıldız – (*Alayı sürdürür*) Nasıl olur? Yaşlanıyorsun ha? (*Güler*)

Hüsnü – Gülme canım... Ne gülüyorsun.

Yıldız – Deminden beri söylemeye çalıştığın bu mu?

Hüsnü – (*İçerlemiş*) Evet.

Yıldız - E ne var bunda?

Hüsnü – Ben nasıl yaşlanırım? Yani bu kadar çabuk!

Yıldız – Ayol herkes yaşlanır. Senin ne fevkaladeliğin var?

Hüsnü – Canım orası öyle öyle de... İşte... İnsan kendine konduramıyor biliyor musun?

Yıldız – Allah sağlık versin de yaşlanalım... Yoksa ölümcül bir hastalığım filan mı çıktı?

Hüsnü – Yok canım... Şükür yok öyle bir şey..

Yıldız – A iyi öyleyse. O zaman sen de herkesin yaptığını yap. Ne bileyim ben...

Yürüyüş yap, Spor yap. Formunu koru...

Hüsnü – Bir senedir üç ay da bir Check-Up a giriyorum. Alay etmesinler diye her seferinde başka hastaneye gidiyorum. Hiç bir şeyim çıkmadı!

Yıldız – Spor?

Hüsnü – Her sabah yürüyüş yapıyorum. Arada bir Spor salonuna da gidiyorum.

Yıldız – İyi işte. Kendini yiyecek ne var?

Hüsnü – Öyle deme. (*Sıkılmış*) Kadınlar üzerindeki gücümü de yitiriyorum artık.

Yıldız – Ne?

Hüsnü – Eskisi gibi kadınları etkileyemiyorum. Konduramıyorum ama gerçek bu. Öyle işte!

Yıldız – (*Alaylı*) Ha Öyle mi? Öyle söylesene !.. (*Abartarak*) Bak bu felakett!

Hüsnü – (*Kadehini bir dikişte bitirir. Ağlamaklı*) Evet... Maalesef!

Yıldız – Yani bunun için mi dertleniyorsun?

Hüsnü – Evet ama anlamıyorsun! Benim için yaşam bu? Hayatımın tadı, tuzu, anlamı bu.

Yıldız – Allah Allah...

(Reçitatif Biter)

Hüsnü – Evet...(*İçini çeker*) Yıllardır burası benim aşk yuvam... Burada her çeşit kadınla birlikte bulundum ben... Şu duvarların dili olsa da söylese.

Yıldız – Söylemezler mi? Bağırıyorlar badana da badana diye.

Hüsnü – Dalga geçme canım. Hakikaten ne kadınlar geldi geçti buradan. Ama asla parayla elde etmedim ben onları.

Yıldız – Cazibene mi kapıldılar?

Hüsnü – Eh öyle gibi. Nasıl derler bilirsin. Tavladım işte onları. Kesiştim, flört ettim, Kendi rızalarıyla ilişki kurdum. Asla zorlamadım...

Yıldız – Eee. Ne güzel işte.

Hüsnü – Evet olması gereken de bu. Başka türlü sü yakışmaz. Bana yakışmaz diye düşündüm hep.

Yıldız – Seni Don Juan seni. Göstermiyorsun ama !...

Hüsnü – Hayır... Hayır. **Don Juan** değil. Benim idealim **Kazanova**. Hatta lakabım bile **Kazanova** arkadaşlar arasında

Yıldız – Ne fark eder canım... Al birini vur ötekine.. İki de zampara değil mi?

Hüsnü - Olur mu hiç. **Don Juan** için kadın fethedilmesi gereken bir kaledir. Kadını ağına düşürür. Birlikte olurlar. Sonra da onu terk eder. Arkasına bile bakmaz... Bırakır öylece.

Yıldız – Öteki de öyle.. Erkek milleti değil mi?

Hüsnü – Olur mu? **Kazanova** merhametlidir. Kendisiyle birlikte olanı ortada bırakmaz. Ya yüklü bir para verir. Ya koca bulur. Centilmen adamdır.

Yıldız – Sen şimdi kendini **Kazanova** sayıyorsun yani.

Hüsnü – Eh kendimize göre öyle olmaya çalışıyoruz. Diyelim.

Yıldız - Eh iyi.. Peki... **Kazanova Hüsnü Bey... (Güler)** **Kazanovacılık** oynayıp duruyorsun madem. İyi oyn.. Keyif senin.. Derdin ne peki. Paran mı bitti.

Hüsnü - Yok Allaha şükür.. Bu işe ayıracak param her zaman var. Mesele para değil.

Yıldız – Ne?

Hüsnü – (*İç geçirir*) Çevremde herkes benim yakışıklı... Durdurulamaz... Dayanılmaz bir kadın avcısı olduğumu biliyor. Nam salmışım... İsim yapmışım böyle böyle

Yıldız – (*Alaylı*) Vay vay vay e öyle ya: **Kazanova Hüsnü (Güler)**

Hüsnü – Gülme kız... Alay etme...

Yıldız – E... Ne yapacaksın... Hayat bu... İnsan yaşlanabiliyor işte..Oluyor böyle kazalar.

Hüsnü – (*Ağlamaklı*) Ama feci bir şey bu... (*Kadehini bir dikişte bitirir*)

Yıldız – Neresi feci... Sen de amma büyütüyorsun.. Herkes yaşlanıp ölür be...

Hüsnü – Ama hayat dengem bozuldu benim.

Yıldız – Nasıl?

Hüsnü – Ne zamandır hiçbir kadını tavluyamıyorum artık.

Yıldız – (Yapmacık bir hayretle) Yaaa!

Hüsnü – Yaaaa. Evet... Ne yaparsam yapayım yüzüme bakmıyor kadınlar.

Yıldız – Sen de kim bilir kimlere göz kırpyorsundur. Küme düşmüşsün küme.

Hüsnü – Vallahi küme müme işte böyle... Bütün numaralarım sanki birden eskidi.

Yıldız – Anlamıyorlar ha?

Hüsnü – (*Hayretle*) Anlamıyorlar. Anlaşılmayacak ne var?

Yıldız – Anlamadıklarını sen nereden anlıyorsun peki?

Hüsnü – Valla ne yapsam boş boş bakıyorlar işte. Gülen de var. Somurtan da tersleyen de?

Yıldız – (*Alaylı*) Eee. Zamane işte.

Hüsnü – Hayır kadınların ferasetine, anlayışına da sanki bir şeyler oldu. Yani ayıptır söylemesi, sözüm meclisten dışarı dışarıdan inceldikçe içerden kalınlaşverdiler sanki.

Yıldız – Nasıl yani?

Hüsnü – He bileyim, Eskiden kadınlar biraz daha etli butlu iken sanki daha incelerdi. Şimdi dıştan inceldikçe içerden daha kalınlaştılar gibi geliyor.

Yıldız – (*Güler*) Olur mu öyle şey. be?

Hüsnü – E ne oldu peki? Gözlerine uzun uzun bakıyorum anlamıyor. Gülümsüyorum anlamıyor. Usulünce selam veriyorum almıyor, masasına içki gönderiyorum, çiçek

gönderiyorum geri çeviriyor. Kadeh kaldırıyorum hava. Takip etmeye çalışıyorum polis çağırıyor. Sigarasını yakıyorum bir teşekkürle savuşturup yanındakiyle konuşuyor. Dansa kaldırmak diye bir şey kalmadı. Ha kırmızı gül uzatmışsın elinde ha maydanoz. Ne yapsam ne etsem faydasız. Nerede leb demeden leblebiyi anlayan eski zamanların dilberleri nerede şimdikiler.

Yıldız – Her şey değişiyor. Eskimiş şeyler bunlar artık. Ayhan ışık filimlerinde kaldı hepsi. Başka diller konuşuluyor muhabbet pazarında.

Hüsnü – Bir de adımız Kazanova'ya çıkmış. Kazanova Hüsnü dediler miydi akan sular dururdu. Ne maceralar yaşadım. Şimdi kaldım düdük gibi ortada. Ben de formumdan düşmediğimi kanıtlamak için ele güne karşı... Ay söyleyemeyeceğim...

Yıldız – Parayla kadın getirmeye başladın buraya...

Hüsnü – Evet... Kimseye çaktırmadan... Sanki eskisi gibi... Kazanova usulü.

Yıldız – Yani artık parayla yapabiliyorsun diye içleniyorsun. Öyle mi?

Hüsnü – Haksız mıyım?

Yıldız – Haksızsın tabii... Herkes senin gibi yaparsa bizim meslek çoktan ölürdü be!

Hüsnü – (İstemeye istemeye güler) Orası öyle de...

Yıldız – (Çıkışır) Parasıyla erkekliğinin peşinde olmak kaç kadına ekmek yediriyor biliyor musun sen?

Hüsnü – Ne bileyim... Aslında öyle tabii.. Saygı da duyuyorum ama...

Yıldız – Saygı duyuyormuş...(Bağırır) Duyacaksın tabii.. Bu meslek dünyanın en eski mesleği be.

Hüsnü – O zaman en eski müşteri de biz sayılırız. (Güler)

Yıldız – Öyle tabii.. Haa şöyle Boş ver... gül böyle. Bak tanış çıktık nerdeyse

(Gülüşürler)

Müzik başlar

4...Hüsnü-Yıldız düet: En eski meslek, En eski müşteri

BİRLİKTE :

**En eski meslek buradaysa
En eski müşteri de burada
Bir şeyler kalmış olmalı
Onlardan damarlarımızda**

NAKARAT:

**Bir şeyler var bir şeyler var onlardan
İçimizi dışımızı kaynatan**

HÜSNÜ :

**İş, para kazanmalı
Ama her şey para mı?
En düşük değeridir
Üstündeki fiyatı**

YILDIZ:

**Fiyatını koydun mu?
Ucuzlar iş, bu böyle
Beşe dediğin şeye
Altı vermez hiç kimse**

BİRLİKTE:

**Her kapı açılır sanma
Parası pulu olana
Satın alınmaz nezaket
Ama her şeyi alır sana**

**YILDIZ : En eski meslek buradaysa
HÜSNÜ: En eski müşteri de burada**

NAKARAT:

***Bir şeyler var bir şeyler var onlardan
İçimizi dışımızı kaynatan***

Hüsnü – Yahu bütün bunlar doğru olmasına doğru da. Nerede kaldı benim çapkınlığım?

Yıldız – Hani gücün kuvvetin yerinde idi?

Hüsnü – Canım o başka bu başka. İnsanın gücü de azalıyor. Ne zamandır hap filan da kullanıyorum.

Yıldız – Yahu Kazanova. Üzülme.. Bu yaş da ki erkeklerin hepsi böyle.

Hüsnü – Ne bileyim... İnsan kendine yediremiyor... İçim içimi yiyor işte...

Yıldız – Üzülme canım... Allah şifasını verir...

Hüsnü – Ben böyle olacak adam mıyım diyorum kendi kendime

Yıldız – Anam her erkek yaşlanır da ölür de. Fazla büyütüyorsun sen.

Hüsnü – Öyle deme... Kadınlarla parayla yattığım bir duyulursa mahvoldum ben.

Yıldız – Duyulmaz duyulmaz... Bizim de meslek sırlarımız var korkma...

Hüsnü – Mahvolurum... İnsan biraz da şanı için yaşar.

Yıldız – Üzülme... (İçlenir) Mesele insanın bunu kendine kabul ettirmesinde.

Hüsnü – Evet çok iyi söyledin.

Yıldız - (Kadehini uzatır) Doldur...

(Hüsnü Kadehleri doldurur, İçerler... Müzik başlar)

Hüsnü - Bu dansı bana lütfeder misiniz?

Yıldız - Ah ne zamandır beni böyle dansa kaldıran olmadı.

VALS BAŞLAR

(Kısa bir vals yaparlar. Bittiğinde Hüsnü abartılı bir nezaketle Yıldız'ın sandalyesini tutar. Yıldız tuvalet giymiş gibi yaparak oturur. Hüsnü kadehlere içki koyar getirir)

Hüsnü - Oh .. Sağ ol vallahi... Bayağı rahatladım şimdi...

Yıldız - Ayol insanın yaşı, ruhunun yaşıdır derler, duymadın mı?

Hüsnü - Var öyle laflar benim aklımda da... "Yaşlanmakta marifet değil! Marifet yaşlanmaya katlanmakta" Göte öyle demiş! Affedersin... Nasıl?

Yıldız - Vay be... Sen bu ruhla yaşlanmazsın Anam Kazanova...

Hüsnü - Öyle deme... (Hoşuna gitmiş) Öyle mi diyorsun!

Yıldız - Yaşlanmazsın, yaşlanmazsın... Bir şeycik olmazsın... Senin ruhun genç

Hüsnü - Ah keşke dediğin gibi olsa (Üzgün) Her şey ruhla olmuyor ama!... Fizik de önemli...

Yıldız - Fizik kimya hava... Ruhü genç olan adam aşar ihtiyarlığın getirdiklerini. Kadınların işi daha zor.

Hüsnü - Orası öyle

Yıldız - O senin gitti gidiyor diye bu yaşta yandığın gençlik var ya, bizde bir mevsimlik biliyor musun?

Hüsnü - Bilmez olur muyum?

Yıldız - Nereden bileceksin be? Kaç kere kadın oldun?

Hüsnü - Yani ilgiliyim ya... Lâfin gelişi işte...

Yıldız - Lâfi filan var mı? On üçünde, ondördünde çiçek açarsın... Otuz dedi mi bitti.

Hüsnü - Yok canım .. Daha kırkıma...

Yıldız - (Sözünü keser) Otuz dedi mi bitti anam bitti... Evlendin... Evlendin... Doğurdun... Doğurdun...

Hüsnü - Yapma canım o kadar da değil...

Yıldız - O kadar... O kadar... Otuzdan sonra kırka kadar ite ite gidersin. Makyajdı, giyimdi kuşamdı.. Çaktırmamak için...

Hüsnü - Yapma canım... Kırkında kadının da kendine göre tadı var.. Bana mı söylüyorsun?

Yıldız - Kırk dedin mi bitti... Bittiii.

Hüsnü - Olmaz öyle şey... Bir lafi bile var... Kadınların yaşlarını kıtalara benzeten bir oyun seyretmişim bir zamanlar.

Yıldız - Eeee

Hüsnü - Kırkında kadın Amerika'ya benzermiş biliyor musun?

Yıldız - Amerikaya ha...(Güler) Neden?

Hüsnü - Teknik bakımdan mükemmeldir de ondan.

(Gülüşürler)

Yıldız - Ne âlem adamsın be

Hüsnü - Bak sonuncusunu da hatırladım

Yıldız - Nasıl?

Hüsnü - Çok matrak... Yetmişinde kadın Antarktika 'ya benzermiş. Neden?

Yıldız - Buz gibidir de ondan mı?

Hüsnü - O da var da aslı şu: Yetmişinde kadın Antartika'ya benzer... Çünkü herkes yerini bilir, kimse gitmek istemez.

Yıldız - Doğru be (Güler)

Hüsnü – Amaaan. Dertleştik... Gülüştüğ bak. Ferahladım biraz.

Yıldız – İyi iyi... Bak gördün mü? Sen haline şükret.. Gene paran pulun var.. Sıkıştın mı bulup buluşturup işini görüyorsun.

Hüsnü – Ama işte parayla olmuyor... Tadı çıkmıyor tadı..

Yıldız – Aman çıkar... Çıkar. Paralı parasız fark etmez. Takma kafanı...

Hüsnü – Yani kendime yediremiyorum işte.. Benim sorunum bu...

Yıldız – Takma kafanı.. Şu benim halime bak.. Haline şükret...

Hüsnü – Ne varmış halinde... Fıstık gibisin...

Yıldız – Yaa Evet.. Fıstık.. Sen bana sor

Hüsnü – Gündüzleri sağlam işin de varmış işte...

Yıldız – Evet... O büyük nimet işte. Sigortası, emekliliği... Doktoru var diye bırakamıyoruz. Yoksa aldığımız para para değil...

Hüsnü – Orası öyle... O zaman sen pek çıkmıyorsun piyasaya

Yıldız – Yok çıkmam... Arada bir işte... İhtiyaçtan filan.

Hüsnü – Anladım...

Yıldız – Sokağa düşeriz... Vesikaya bağlarız diye... Aman Allah korusun... Dağlara taşlara (Tahtaya vurur)

Hüsnü – Evet riskli iş.. Riski var. Bilmez miyim ...?

Yıldız – (İmali) Bilirsin tabi bilmez misin !... (Çıkışır) Ayol kaç kere işe çıktın?

Hüsnü – Yahu lafin gelişi işte... Ağız alışkanlığı... Aldırma

Yıldız – İki defa baskın yedim... Zor atlattım vartayı...

Hüsnü – Öyle mi?

Yıldız – Yaaa... Allahtan Kâzım var... O çok tecrübelidir

Hüsnü – Yaaa. İyi adamdır.. Yüzüne baksan, dünyada kalkıp bu herif pezevenkmiş demezsin.

Yıldız – Diyemezsin tabii.. Deme de zaten.. O da bizim gibi gündüzleri memur, Geceleri ek iş olarak Emprezaryoluk yapıyor.

Hüsnü – Emprezaryoluk mu? Kibarçası bu mu oldu?

Yıldız – Öyle diyor, hoşuna gidiyor. Biz de öyle diyoruz.

Hüsnü – Ne diye bulaşılıyor bu işlere peki?

Yıldız – Ne yapsın .. yetiştiremiyor adam.. Çoluk çocuk bir maaş... Annesi de başında

Hüsnü – Yapma yaaa... Bilmiyordum bak bunu...

Yıldız – Öyle işte... Terbiyeli adamdır, düğün adamdır.. Bir cep telefonuyla kaç kişiyi idare ediyor.

Hüsnü – Evet... Bende de var.

Yıldız – Ne olur ne olmaz.. Müşteriye kendisini göstermez pek... Esas işi gücü var adamın... Şef miş bir yerlerde.

Hüsnü – Nerede çalışıyor?

Yıldız – Kimse bilmez... Bilsem de söylemem zaten.

Hüsnü – İyi canım... Kime ne... Doğrusu da bu zaten...

Yıldız – Aşağıda, yolun başındaki kahvede bekliyordur şimdi beni... İş bitince gidip bulacağım onu.. Eve bırakacak.. Saat kaç oldu yaa?

Hüsnü – (Saatine bakar) Eh işte biraz daha var.

Yıldız – Ben kalkayım... Ancak giderim... Geç kalırsam kuşkulandır..

Hüsnü – Kötü bir şey mi yapar?

Yıldız – Yok canım... Asla.. Pamuk gibi adamdır... Baba, Baba...

Hüsnü – Sizin mama da bu Baba ha? (Güler) .

Yıldız – Onun sayesinde rahat rahat çalışabiliyoruz.. Her şeyimizle ilgilenir o. Aç gözlü değildir... Zalim tarafı yoktur.. Ona varsa yoksa maç...

Hüsnü – Maç mı? Haa Futbol!

Yıldız – Maç evet... Fırsat buldu mu hiç kaçırmaz maça gider.. Gidemedi mi Haydi Televizyon... Olmadı radyo. İzlemeden duramaz.

Hüsnü – Vay canına... Hangi takımı tutuyor peki?

Yıldız – Vallahi inan bilmiyorum... Sormadım hiç... İşte.. Büyük takımlardan biri galiba... Anlamam o işlerden..

Hüsnü – Vay canına... Kezo maç hastası ha? (Güler).

Yıldız – Kahvede maç seyrediyordur şimdi. Çıkınca bulucam onu.. Tanıdık taksi var... Doğru eve.

Hüsnü – İyi işte kapının önüne kadar..

Yıldız – Olur mu hiç. İki sokak aşağıda iner yürürüm.. Bir de komşu dedikodusu çekemem.

Hüsnü – Evet... Anladım.

Yıldız – Yani... Diyeceğim üzme kendini. Zamparalığa soyunanların çoğu böyle... Biliyorum da söylüyorum... Yaşlanmaktan korkma. Yalnız kalmaktan kork.

Hüsnü – Yaaa.. O da var!

Yıldız – Asıl zoru o. İnsan her şeye dayanır.. Ama yalnızlık zor.. Zor.

Hüsnü – Doğru söylüyorsun..

Yıldız – Bak, mesela, yan iş de olsa bu benim mesleğim mesela. Erkek milleti zanneder ki bizde gönül yok..

Hüsnü – Yok canım... Olur mu?

Yıldız – Öyle öyle... parasıyla yatan kadına öyle bakar bizim millet.. Yalan mı?

Hüsnü – Yani...

Yıldız – Aslında o da neticede bir kadındır... Et yığını değil...

Hüsnü – Tabii canım

Yıldız – Onun da canı ister... Canı istemez .. Canı çeker...

Hüsnü – Bilmez miyim?

Yıldız – Bilmezsin bilmezsin... Nereden bileceksin.. Hiç kadın oldun mu? Hiç para karşılığı yatmanın ezikliğini yaşadın mı?

Hüsnü – Canım tabii ki hayır.. Hayır da..

Yıldız – (İçlenmiştir) Sana bir sır da ben vereyim mi?

Hüsnü – Tabii canım

Yıldız – Arada bir canım çekiyor.. Bir kaçamak da ben yapıyorum.

Hüsnü – Nasıl yani?

Yıldız – Erkekler üzerindeki gücümü sınıyorum işte.

Hüsnü – (Şaşırmış) Yapma yaaa.. Bravo. Çok enteresan... Nasıl?

Yıldız – Basbayağı işte... Gidip şehrin öteki tarafındaki barlara takılıyorum. Şu üniversitelilerin takıldığı barlara..

Hüsnü – Bak sen.. Eee?

Yıldız – Öyle işte... Hoşuma giden biri olursa.. Onu tavlayıp onunla yatıyorum... Parasız pulsuz... Deli gibi..

Hüsnü – Yapma yaa? Nerede?

Yıldız – Nerede olursa işte... Keyfimiz nasıl isterse...

Hüsnü – (Hayret etmiş) Yaa Amma enteresan kadın mışsın sen de!

Yıldız – Ben de Kadınlık gücümü sınıyorum.. Keyfini çıkarıyorum senin anlayacağın...

Hüsnü – Halâ iyi miyim, değil miyim diye öyle mi?

Yıldız – Gibi, gibi (Cilveli Güler)

Hüsnü – Vallahi Pes...(Güler) Bu hiç aklıma gelmezdi.

Yıldız – Eee Gördün mü bak? Erkek milletinin hiç aklına gelmez ama... Bir yosma da önce insan, sonra kadın, sonra yosmadır. (İmâli) Sen Bilirsin ya?

Hüsnü – Hımmm Evet... Doğru... Düşünmüşümdür... Herhalde... Yani...

Yıldız – Her kadının içinde.. Bir küçük kız yaşar. Kadın kaç yaşında olursa olsun. Her zaman içinde bir küçük kız vardır. Biliyor muydun bunu da?

Hüsnü – Ahh. Anlıyorum...(Düşünceli) Bir küçük kız ha... Çok enteresan.

Yıldız – İşte o kızın ihtiyacı olan sevgiyi ihmal etmemek lâzım.

Hüsnü – Doğru söylüyorsun..

Yıldız – Kaç yaşında olursa olsun... Evli, bekâr, yaşlı, Genç. Anlıyor musun? O küçük kıızı unutmamak lâzım.

Hüsnü – Evet... Evet.

Yıldız – Bunun için Kazanova olmaya gerek yok. Biraz insan olmak yeter...

Hüsnü - Çok Haklısın..(İçer)

Müzik başlar.

4... Yıldız 2. arya: Bir küçük kız yaşar İçimde.

**Bir küçücük kız yaşar
Her zaman, her kadında
Büyümez, hiç büyümez
Hep on iki yaşında**

**Büyümez, hiç büyümez NAKARAT
Hep on ikisinde**

**Durdan Sustan anlamaz
Hep sevimli, Şımarık
Anlamaz vardan yoktan
Neler ister uyanık**

**Sıcak sözlerle ısınmak
Serin sözlerle yatışmak
Okşanmak ılık sözlerle
Kolay sözlerle avunmak**

NAKARAT

**İp ister atlamaya
Dost ister sarılmaya
Bir küçük neden ister
Gülmeye, Ağlamaya**

**Beyaz yalanlara kanmak
Büyük düşlere inanmak
Bebekler, balonlar ister
Koşturup oynayacak**

NAKARAT

**Bir kız var hepimizde
Oynar gezer İçimizde
Hep eteğimden çeker
Doymaz ilgiye, sevgiye**

**Bir küçük kız yaşar
Her zaman, her kadında
Unutmuş büyümeyi,
Bekler fark edilmeyi**

NAKARAT

(Dalmışlardır. Kapı üst üste birkaç kez Çalar)

- Yıldız** - Kapı çalıyor.
Hüsnü - (Kafası dumanlı, uyanamamış) Ha?
Yıldız - Kapı çalıyor kapı
Hüsnü - Kapı mı? A.. Ne kapısı ?
Yıldız - (Çıkışır) Ne kapısı olabilir? Sokak kapısı

(Kapı Tekrar çalar)

- Hüsnü** - Aaa, hakikaten sokak kapısı çalıyor.
Yıldız - Eyvah eyvah... Basıldık desene
Hüsnü - Yok canım daha neler... Olmaz buralarda böyle şeyler.
Yıldız - İyi... Git bak bakalım.
Hüsnü - Hay Allah... Kim acaba?
Yıldız - Ne bileyim ben
Hüsnü - Yahu nereden çıktı şimdi bu? Ne güzel oynuyorduk şurada.
Yıldız - (İçerlemiş) Yaa Ne oyun ne oyun... Yağcılar zeybeği.

(Kapı Tekrar çalar)

- Hüsnü** - Bir baksana gözetleme deliğinden
Yıldız - Daha neler... Sen baksana... Senin evin be.
Hüsnü - (Şaşkın) Hayır sen bakarken ben üstüme uygun bir şeyler giyeyim diye...
Yıldız - Ayol üstünde başında ne var? Gravat mı takacaksın?
Hüsnü - Ne Kravatı... Saçmalama
Yıldız - E görünürde başka ekşiğin yok... Yani içini bilmem de!

(Kapı Tekrar çalar)

- Yıldız** - Haydi canım bak şu kapıya...*(Güler)* Alacaklı geldi galiba bu saatte...
Hüsnü - *(Söylenerek kapıyı açmaya gider)* Öf bee.. Öf bee .. Şu dünyada bir damla rahat huzur yok birader... *(dışarıda kapıyı açar)*

(Sesler dışardan gelecektir)

- Ohooo Sen miydin? Buyursunlar. Hayrola böyle akşam akşam. Buyur geç... Geç... Hoş geldin
Kâzım - Ah çok affedersiniz Hüsnü Bey.. Böyle geç bir saatte..
Hüsnü - Geç geç... Çıkarma ayakkabılarını.
Kâzım - Hiç olur mu böyle sokaktan geldiği gibi...
Hüsnü - Olur olur... Yarın kadın gelecek zaten...

Yıldız - *(Oturduğu yerden alaylı)* Oooh beyefendiye bak... Akşam kadın... Sabah kadın...

Hüsnü - *(İçeri girer)*

Yıldız - Kim miş gelen?

Hüsnü - Yabancı değil... Kâzım.

Yıldız - Aaa... Kâzım Efendi mi?

Hüsnü - *(İmâli)* Evet Büyük Emprezaryo, Pezo Kâzım Efendi Hazretleri hanemize teşrif buyurdular.

Kâzım - *(Ayağı Tokyo terlik üstünde palto, elinde çanta süklüm püklüm içeri girer)* Akşam Şerifleri hayrolsun efendim. Merhaba Yıldız Hanım.

Yıldız - Ay hoş geldin. Hoş geldin de. Ben gelip seni bulacaktım Sen niye geldin Ayol?

Kâzım - Ah çok affedersiniz... Yani rahatsız etmiş gibi oldum ama .. Arz edeceğim.

Yıldız - *(Hüsnü'ye)* Ay bu hep böyle konuşur. Hoşuma da gider... Paşa dedem mezardan kalkmış da gelmiş gibi.

Kâzım - Ah tekrar özür dilerim Hüsnü Bey. Böyle hiç âdetim değil... Yanlış anlamayın... Sizinle bir ilgisi yok..

Hüsnü - *(Bozuk)* Aman estağfurullah Pezo bey... Aman şey Kezo Bey kardeşim... Ayakta kaldın... Buyur... Geç otur...

Kâzım - Hayır.. Şaşırmadım da değil... Sizi böyle takım elbiseli giyimli halde görünce... Çıkıyor muydunuz?

Hüsnü - Yok canım...

Kâzım - Yani engel olmuş gibi de olmayım yani.

Yıldız - Yok ayol yok... *(Hüsnü'in bozulduğunun farkına varır, tamir eder gibi)* Yani.. Yaptık ettik de... Seni bekliyorduk...

Hüsnü - *(Bozuntuya vermeden)* Yaaa.. Hatta iki lokma içki de içiyorduk.. Ben *(yapay)* "Nerede kaldı bizim Kâzım Efendi canım" dedim.

Kâzım - Sağolun, Eksik olmayın.

Hüsnü - Biz bir şeyler içiyoruz... Sen ne alırsın?

Kâzım - Ben almayayım Hüsnü Bey

Hüsnü - Olur mu canım. Biz içerken bizi mi seyredeceksin? Hava da soğuk, üşümüşsündür.

Kâzım - Almayayım, almayayım. Başladım mı duramıyorum bazen. Sapıtıyormuşum.

Yıldız - Yok ayol, içmene bak sen. Ne sapıtacan... Biz varken...

Hüsnü - *(İçkinin etkisinde peltek peltek)* Biz uyarırız seni. Asla sarhoş olmana müsaade etmeyiz.

Kâzım - Eh madem öyle... Verin bakalım. Ne olursa?

Hüsnü - Viski içiyoruz biz... Uyar mı?

Kâzım - Uyar uyar... Öyle çok da meraklısı değilim ben. Ne bulursak işte *(Sahte sahte Güler)*

Hüsnü - Tamaaam... İşte böyle yaa. Erkek adam böyle olur...

(Gider içki koyar) (Gelir kanepeye geçer... Yerleşir..)

- Kâzım** - (İçkiyi alır, bardağı havaya kaldırır) Haydi sağlığınıza
Hüsnü - İşte buna içi...
(Kâzım kimseyi beklemeden Bardağı bir dikişte sonuna kadar içer)
Kâzım - Oh... Hakikaten iyi geldi.
Hüsnü - (İmalı) E sen bayağı üşümüşsün
Yıldız - (İmalı) Ne üşümüştü buna donmuş demek lâzım.
Kâzım - Bir daha alabilir miyim?
Hüsnü - (Şaşkın) Tabii ki canım Tabii ki de (Kâzım'ın bardağını doldurur)
Kâzım - Ah çok yaşayın... Güzel günler görün... Torunlarınızı sevin... Şerefe
(Bardağı yine bir dikişte bitirir) Ohhhh...
Yıldız - Şifa olsun... Sefa olsun... Yarasın...
Kâzım - Sağ olun... Size de... (Bardağı Hüsnü'ye uzatır)
Hüsnü - Yahu... Yavaş yavaş iç şunu... Allah Allaaah... Tadını çıkar. (Bardağı doldurur)
Kâzım - Hakikaten ne üşümüştüm yâni (Yıldız'a) Hep söylerim ya şu Hüsnü başkadır
Yıldız - Ohh maşallah hukukunuz da bayağı ileri.
Hüsnü - (İçer. Peltek peltek) Oooo. Ben onun eski müşterisiyim... Ne işler çevirdik di mi Kezo. (Gaf yaptığıının farkına varır bozulur)
Kâzım - Öyle öyle..Eksik olmayın...
Yıldız - Öyle mii. Demek ki senin tulumba epeydir yani...(Güler)
Hüsnü - (Tamir etmeye çalışır) Yok canım.. Aklına geldiği gibi değil... Yani arkadaş olarak canım... Arkadaş... Arkadaş... Değil mi Kezo
Kâzım - (Anlamıştır, kapatmaya çalışır gibi) Canım tabii, öyle demek adet olmuş. Şunun şurası beş...
Hüsnü - (Öksürerek uyarır) Öhö..
Kâzım - Dediysen de üç...
Hüsnü - (Daha yüksek Öksürerek uyarır)) Öhö.. öhööö
Kâzım - Dediysen de bir.. İşte ancak bir sene..
Hüsnü - Evet nerede ise... Hemen hemen... Zaman ne çabuk geçiyor be Kezo.
Kâzım - Vallahi çok doğru söylüyorsunuz Hüsnü Bey.
Yıldız - Eh öyle diyorsanız öyle olsun... Bana ne Canım...
Kâzım - (Fırtınayı atlatmanın ferahlığı içinde bardağını sonuna kadar bitirir) Ohh bee Benim adım Kâzım arkadaş. (Fırlar yerinden)

(Müzik başlar)

6... Kâzım solo : Benim Adım Kezo

(Bu parça komik bir şekilde dans ederek söylenecektir)

Benim adım Kâzım Keser **NAKARAT**
Kestirmeden Kezo
Gündüzleri Baba derler
Geceleri Pezo

Bana göre iş değil
Ayıp kaçıyor ama
Çoluk çocuk beş nüfus
Tek maaşa bakınca

**Çıktık bu piyasaya
Sefa Pazarlamaya
Ekmek peşindekilere
Müşteri ayarlamaya**

NAKARAT

**Alan razı satan razı
Biz arada aracı
Kimseyi zorlamadan
Çıkar ekmek parası**

**Aç gözlü değilim ben
Kötü söz nedir bilmem
Benimle çalışan bilir
Kimsenin hakkını yemem.**

NAKARAT

(Hüsnü ile Yıldız alkışlarlar. Kâzım yerine oturur)

Kâzım - Oh be ... Rahatladım biraz..
Hüsnü - Eeee Daha daha nasılsın bakalım
Kâzım - Valla ne olsun işte...

(Sessizlik)

Yıldız - Ayol niye çıktın geldin bu saatte. Onu soruyor Herif... Kibar yani..
Hüsnü - (*Yıldız'ın Herif demesine bozulmuş*) Hayır.. Yani merak ettik de...
Kâzım - Haaa. Efendim sebebi ziyaretim değil mi Onu merak ettiniz.. Yani çok af edersiniz böyle münasebetsiz bir saatte, münasebetsiz bir durumda...
Yıldız - Yok ayol münasebetli münasebetsiz bir şey olmadı. Baksana öyle bir halimiz var mı? Baloya gidecek gibiyiz...
Kâzım - Evet iş bitmiş gibi ya
Yıldız - Bitmiş bitmemiş anlayamadık. Neyse... Sen ne oldu da çıkıp geldin. Kahvede bekleyeceğim demedin mi?
Kâzım - (*Yıldız'a*) Tamam canım öyle dedim. Biliyorum.. (*Hüsnü'ye*) Yani inanın bir suiniyetim yok. Benim öyle âdetim yoktur bilirsiniz. Ne konuşmuşsak öyle.
Yıldız - Ay bayılma adamı. Polis mi geldi? Baskın filân mı var?
Kâzım - Aman estağfurullah... Hiç buralarda olur mu? Kibar muhit burası.
Yıldız - Eee
Kâzım - (*Hüsnü'ye*) Hüsnü Beyciğim... Arz edeyim.. Sebebi ziyaretim Maç Efendim.
Hüsnü - (*Şaşırmış*) Maç mı? Ne maçı?
Yıldız - Ay hâlâ anlamadı... Maç Filan yok canım. Hava muhalefeti.. Olmadı.. Olamadı... Ertelendi.
Kâzım - Efendim öyle maç değil... Derbi... Derbi.. Beşiktaş- Fener.

Hüsnü - Haa.. Anladım... Bu akşam mıydı o... Tüh kaçırdık.. Kafa Kalmadı ki! İyi de şimdi ne alâkası var yani?

Kâzım - İşte arz ediyorum Hüsnü Bey.. Ben Yıldız'ı aşağı kapıdan sizin zile bastım bıraktım. Giderken tembih de ettim. Sokağın başında kahve var ya

Hüsnü - Evet.

Kâzım - Orada bekleyeceğim diye.

(Yıldız başıyla onaylar)

Kâzım - Oturur beklerken hem çay içer, ısınır hem de maçı seyredirim diyordum.

Yıldız - (Hüsnü'ye) Söyledim ya.

Hüsnü - İyi ya ne oldu? Gitmedin mi?

Kâzım - Efendim gitmesine gittim. Çay söyledim. Getirdiler. Televizyon açık. Herkes seyrediyor... Ben de seyrediyorum.

Hüsnü - Ne oldu yayın filan mı kesildi?

Kâzım - Yok Efendim. Meğer orası Fenerlilerin kiraathanesi değil miymiş?

Hüsnü - Eee ne var bunda?

Kâzım - Efendim başladılar mı Beşiktaş'a atıp tutmaya.. Galiz konuşmalar. Bağırılmalar... Af buyurun Küfürler...

Yıldız - Sana ne canım.

Kâzım - Bana ne olur mu Yıldız? Bilmez gibi konuşma? (Hüsnü'ye) Ben koyu Beşiktaşlıyım Hüsnü Bey. Biz atadan, babadan, dededen Beşiktaşlıyız. (Heyecanlanır) Beşiktaş dedin mi akan sular durur. Bu bizde hastalık Hüsnü Bey.

Hüsnü - E oluyor böyle şeyler... Allah Şifasını versin.

Kâzım - Vermesin, vermesin. Başka şeyin şifasını versin. Ben memnunum Hüsnü Bey Beşiktaşlılıktan. Şeref duyarım evelallah.

Hüsnü - İyi canım ne duyarsan duy.

Kâzım - Beşiktaş bizim kanımıza işlemiş Hüsnü Bey. Damarlarımıza işlemiş.

Yıldız - Canım nerene işlemişse işlemiş Allah Allaaah. Nedir bu takım muhabbeti. Sıkıldım.

Kâzım (Aldırmaz devam) - Efendim bizim atar damarlarımız beyaz, Toplardamarlarımız siyahtır.

Hüsnü - (İlgilenmiş) Hay Allah, ben senin bu tarafını hiç bilmiyordum bak...

Kâzım - Efendim bana yedi göbek Beşiktaş takımlarını sorun ezbere sayarım size. Yani öyle...

Hüsnü - (Yapay bir Hayretle) Olabilir tabii. Demek ki tarihle çok ilgilisin.

Kâzım - Ne diyorsunuz. Meselâ durun bakayım. (Gözlerini kapar, Düşünür gibi kısa süre konsantre olur sonra birden maç spikeri gibi saymaya başlar) Necmi, Bahattin, Münir / Tuncay Sabahattin / Kaya / Arif, Nazmi, Şenol Birol, Küçük Ahmet. (Gözlerini açar, Gururlu) Nasıl?

Hüsnü - (Şaşkın) Yahu bu babamın zamanının... Maşallah... Nasıl hatırlıyorsun yahu?

Kâzım - O da bir şey mi? Mesela takımın kaptanı Nazmi idi. Şenol, Birol Gool diye az mı bağırдық. Biz bağırırken ikisini de Fener'e transfer ettiler ya neyse orası eski bir acıklı hikâye!

Yıldız - (Kızmış) Ayol şimdi şakkadanak bayılacağım. Bize Beşiktaş tarihini anlatmaya mı geldin Kâzım Efendi.

Kâzım - (Bozulmuş) Yok canım.. Konuşuyoruz işte... Lafın gelişi.. Sordunuz da...

Yıldız - (Çıkışır) E... Ne bu canım. Sana Beşiktaş'ın Nuh zamanındaki tarihi onbirini soran var mı ?

Kâzım - Hayır canım.. Hayır da... Ben şeyi anlatabilmek için...

Yıldız - Pat diye niye çıkıp geldin onu söyle.

Hüsnü - Kahvede çay içip maçı seyrediyordun.. Orada kalmıştık.

Kâzım - Haa. Evet... Efendim orası Fenerlilerin yeri değil miymiş? Başladılar mı Beşiktaş aleyhine savurmaya!

Hüsnü - Eeee.

Kâzım - Nasıl tutuyorum kendimi... Nasıl kızdım sinirlendim bilemezsiniz. Çay söyledim... Getirdiler... Elimde çay soğudu... İçemiyorum ki sinirden.

Yıldız - Aaa..vah vah....

Kâzım - Bir şey de söyleyemiyorum. Efendim bir kahve dolusu adam oturmuşlar Beşiktaş'a savuruyorlar. Yahu bir Allahın Beşiktaşlı kulu da yok benden başka.

Hüsnü - Öyle tünedin kaldın ha?

Kâzım - Hayır bir şey de söyleyemiyorum. Söylesem hır çıkacak, maç gürültüye gidecek. Söylemesem içim içimi yiyor. Maç da sıkı maç Hüsnü Bey bırakılacak gibi değil. Dışarıda hava soğuk çıkamıyorum. Tıkıldım kaldım mı ?

Yıldız - Şu işe bak.. Ne var bu kadar takım tutacak .. Anlamam.

Hüsnü - Yahu maça daldık. Boş bardak elinde kaldı. Bir viski daha alır mısın?

Kâzım - Alırım varsa... Sağ olun.

Hüsnü - Ver bardağımı

(Bardağını alır içeri gider)

Yıldız - Yani kavga mı çıktı kahvede?

Kâzım - Yani uysam çıkacak. Tutuyorum kendimi. Ah güzel Allahım diyorum. Bir gol... Bir gol atsa Beşiktaş... Şunlara inat. Ah içim içimi yiyor!

Yıldız - Seninki de hakaten hastalık mış.

Kâzım - Ne diyorsun sen yahu? Öyle böyle değil!

Hüsnü - *(İçki şişesi ve Kazım'ın bardağı elinde içeri girer)* Al bakalım. Yeni şişe açtım.

Kâzım - Zahmet etmeseydiniz.

Hüsnü - *(İçkileri tazeler)* Olur mu canım Haydi Şerefe, Sağlığa.

(Üçü de Kadeh tokuşturur, içerler)

Kâzım - Oh. Dünya varmış!

Hüsnü - Tabii ya.. Bırak ne halleri varsa...

Kâzım - Vallahi öyle yapmak lâzım ama Nerdeee Hüsnü Bey. Bu Siyah -beyaz benim damarlarımda...

Yıldız - Tamam orasını söyledin. Atar beyaz, toplar siyah

Kâzım - Hay çok yaşayasın, Öyle işte.

Hüsnü - Eee. Ne oldu? Kavga da çıkmamış!

Kâzım - Derken efendim. Benim kalbim temiz. Bizim Beşiktaş gol atmaz mı? Mis gibi gol. Çocuk lamba gibi astı doksandan kaleye. Hakem de golü verdi. Neden vermesin Hüsnü Bey?

Hüsnü - Kahvede kıyamet kopmuştur.

Kâzım - Kopmaz mı? Bir küfür, Bir sürü ağza alınmayacak lâf. Hem hakeme, hem Beşiktaş'a.. Haydi hakeme neyse, tanımam etmem. Ama Beşiktaş'a? Artık duramadım, attım kendimi dışarı.

Hüsnü - Ha ondan geldin böyle erkenden sen.

Kâzım - Ah Hüsnü Bey. Nolur siz bana aldırmayın, işinize bakın. Ben şuracığa sıkışır, televizyonun sesini de açmadan ha? Şu maçın sonuna bir bakıvereyim. Zaten bitti bitecek. Bakmazsam bir tarafım düşecek. Ha?

Yıldız - Yahu Kezo, olacak iş mi bu? Yeni yeni adet mi çıkarıyorsun be?

Kâzım - Yok canım. Katiyyen... Hani Hüsnü Bey yabancı değil. Eski müşteri... *(Hüsnü bozulur)*
Halden anlar diye *(İçer)*

Hüsnü - İyi de benim televizyonun lig bağlantısı yok ki?

Kâzım - *(Bıçkın)* Yapma be! *(Kendisini toparlar)* Ama hep çalışır biliyorum ben bunu.

Hüsnü – Film seyretmek için kullanıyorum videodan. Anlarsın ya!

Kâzım – Haa. Anladım.. Tamam, Ne yapalım? Kader...

Hüsnü – Kusura bakma!

Kâzım – Aman Estağfirullah, Sizi de boş yere rahatsız ettim.

Yıldız – Yok canım, Zaten bayram ziyareti gibi oldu. Kalkıyorduk artık.

Kâzım – Eh pekâlâ, haydi toparlanalım.

Hüsnü - Yahu hemen gitmeyin be? Az daha oturun. Efkâr bastı.

Kâzım – Öyle mi?

Hüsnü – İnsan yaşılanıyor be Kezo.

Kâzım - Vallahi Öyle

Hüsnü - Zaman çabuk geçiyor? Su gibi.

Kâzım – (İç geçirir) Ah öyle, öyle maalesef.

Hüsnü – Aslında zaman geçmiyor da biz geçiyoruz sanki.

Kâzım – Ah, “Doğru söze Hacı Emmin ne desin demişler!

Müzik girer

7... Hüsnü – Kâzım: Yaşlılık Düeti

HÜSNÜ

Yaşlanıyorum diyorum
Zaman Ne çabuk geçiyor
İstedim mi yapıyorum
Ama canım istemiyor

BİRLİKTE

*İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)
Doğruymuş meğer*

KÂZIM

Sağlık olsun yaşlanalım
Gençliğin de bir sonu var
Çıkartmak istersen eğer
Her çağın ayrı keyfi var

BİRLİKTE

*İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)
Doğruymuş meğer*

KÂZIM- HÜSNÜ

Yumuşadıkça insanda
Sertleşmesi gerekenler
Ve sertleştikçe aksine
Yumuşaması istenenler

BİRLİKTE

*İnsan yaşlanır derler (NAKARAT)
Doğruymuş meğer*

Yıldız – (*Davranır*) Haydi Kalkalım artık, kalkalım, yarın işe gitçez.

Kâzım – Yarın Cumartesi.

Yıldız – Kafayı mı yedin? Yarın Cuma be.

Kâzım – Valla Cumartesi.

Hüsnü – Cumartesi, cumartesi

Yıldız – Yapmayın canım, Takvim yok mu bu evde?

Hüsnü – Olacaktı şurada (*Gider getirir*) Bak bu gün cuma, yarın cumartesi.

Yıldız – Aaa hakikaten... Hay Allah, yarın tatılmış. Ne çabuk geldi hafta sonu?

Kâzım – Eee gençlikte yıllar gün gibi, yaşlılıkta günler yıl gibi geçermiş derler. (*Hüsnü* 'ye) Yoksa tersi miydi?

Hüsnü – Doğru doğru da buraya uymadı.

Kâzım – Nasıl uymadı?

Hüsnü – Bas bayağı uymadı... Hanımefendi ne dedi? “Hafta ne çabuk geçti” dedi... Demek ki...

Kâzım – (*Anlamış*) Hanımefendi genç.

Hüsnü – Evet!

Kâzım – Madem “Günler çabuk geçiyor” öyleyse Genç.

Hüsnü – Yavaş geçseydi. (*Taklit ederek*) “Aman bir türlü Cumartesi gelemedi. Ne fena” deseydi.

Kâzım – (*Alaylı*) Hanımefendi Haminne olurdu!

Hüsnü – Evetttt.

(*Gülüştürler*)

Yıldız – Neler saçmalıyorsunuz be?

Kâzım – Tartışıyoruz.

Yıldız – Neyi tartışıyorsunuz?

Hüsnü – Senin Hanımefendi mi Haminne mi olduğunu.

Yıldız – Ulan ikinizi de şimdi benzetirim bak. Dalga mı geçiyorsunuz benimle?

Hüsnü – Asla, Asla olamaz.

Kâzım – Bu lisanla ne Hanımefendi olunur ne Haminne “

Hüsnü – Evet olunamaz, asla

Kâzım – Bu Lisan la sen... Yani Siz...

Yıldız – (*Tehdit*) Eeee.

Kâzım – Bu gelişmiş hitap kabiliyetinizle, ikna kabiliyetinizle.

Hüsnü – Ancak bir Kontes olabilir siniz.

Yıldız – (*Gevşemiş*) Ayol bana kontes dediklerini nereden duydun?

Hüsnü – Söylemiştiniz ya!

Kâzım – Boş verin canım. Bakın yarın Cumartesi. Cumartesi gibi var mı?

(**Müzik Başlar**)

8... Hüsnü – Yıldız - Kâzım: Trio : Yarın Cumartesi

BİRLİKTE :

Yarın Cumartesi

Yarın Cumartesi

Gelsin hayatın keyfi

Yarın Cumartesi

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi* (NAKARAT)
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE : Çalar saat kapalı
Sabah uykusu tatlı
Kahvaltı tembel işi
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi* (NAKARAT)
Yarın Cumartesi

KÂZIM İster yan gel yat
YILDIZ İster gez dolaş
HÜSNÜ Postala gitsin dertleri
BİRLİKTE Yarın Cumartesi

HÜSNÜ Koşturmaca bitti
Trafik rahat
Kıyafet sallapati
Yarın Cumartesi

YILDIZ Yemek çamaşır ütü
Bitmez kadının yükü
Bekler bir ton ev işi
Yarın Cumartesi

Hüsnü – Kâzım - Yapma be
Yıldız – E doğrusu bu!

BİRLİKTE *Gelir hayatın keyfi* (NAKARAT)
Yarın Cumartesi

KÂZIM Pijama, Terlik Televizyon
Ne toplantı, ne komisyon
Çıkar evinin keyfini
Yarın Cumartesi

BİRLİKTE Yarın Cumartesi
Yarın Cumartesi
Gelsin hayatın keyfi
Yarın Cumartesi

Hüsnü – Hay Allah çok yaşayın arkadaşlar. İçelim be...

(*Kadehleri doldurur*)

Yıldız – Ay ona iç buna iç bayağı kafayı tuttuk.

Kâzım – Benim de kafa iyi. Dönüyor da dönüyor.

Hüsnü – (*Hüsnü kafayı bulmuş havada*) Boş verin yaa! Dünya dönüyor be. Kafamız acıcık dönmüş ne ki?

Kâzım – Hiç. ... Doğru hiç de... Daha bizim yolumuz var. (*Yıldız'a*) Haydi toparlan da kalkalım artık.

Yıldız – Kalkalım (*Toplanmaya başlar*)

Hüsnü – Durun yahu. Yapmayın, aceleniz ne. Yarın Cumartesi.

Kâzım – Kalkalım kalkalım Hüsnü Bey. (*Yıldız'a*) Alacak verecek tamam mı?

Yıldız – Haa verecek bir şey yok da alacak var. (*Hüsnü'ye*) Şu paranın öbür yarısı?

Hüsnü – Tamam yaa. Tamam yaa. O hazır çekmece de.

Yıldız – E iyi işte nerede ise çıkar ver de yolumuza bakalım.

Hüsnü – Hani jandarmalar asmaya götürüyormuş adamı. Biliyor musunuz hikâyeyi?

Yıldız – (*Sıkılmış*) Hayır.. Eeee.

Hüsnü – Hava da bozukmuş, yağmur fırtına, Adam jandarmaların arasında kös kös yürürken yağmur iliklerine işleyen jandarmalardan biri adama çıkışmış.

Kâzım – Ne demiş?

Hüsnü – Haydi sen gene iyisin. Biz bu yolu bir de geri geleceğiz demiş..

Kâzım – (*Zoraki güler*) Hah hah hah...

Yıldız – Haydi be! Ne kötü hikâye bu!

Hüsnü – Evet arkadaşlar... Sizler benim için mükemmelsiniz. Bu akşam ben de yolun sonuna gelmeye karar vermiş bulunuyorum.

Kâzım – Siz de mi bizimle çıkacaksınız.

Hüsnü – (*Çok önemli bir şey söyleyen yüksek bir tonla*) Hayır... Hayır... Hayır.

Yıldız – Şu paranın gerisini...

Hüsnü – Sabredin... Sabredin...

(*Çekmeceden bir silah kutusu ve yanında kapatılmış iki büyük süslü zarf çıkarır*)

Kâzım – Bunlar ne böyle Hüsnü Bey!

Hüsnü – Açıklıyorum dostlarım... Lütfen dinleyin.

(*Müzik Başlar*)

9... Hüsnü (Solo) : Doğarken

Doğarken,

Kimse sormadı bize doğarken

İstiyor musun diye.

Büyürken

Kimse sormadı bize büyürken

İstiyor musun diye

**Hayat su gibi akmadı
Sel gibi çekti içine
Hep koşturduk bir şeylere
İsteğe, istemeye
Yeter
Ama yeter, yeter, yeter
Her şey bir yerde biter.
Bırakırsan kendi haline
Gün gelir ömür de söner.**

**Ama var
Şu da var yakışan
Karar verebilir insan
Nerede, nasıl, ne zaman
Biteceğine**

**Ve bana sorarsan
Kendi karar vermeli insan
Nerede, nasıl ve ne zaman
Öleceğine**

Kâzım - (Şaşkınlıkla) A, aaa.

Yıldız - A sapıttı bu, çok içti, saçmalamaya başladı.

Hüsnü - (Peltek peltek) İçkili olabilirim, ama aklım başımda

Kâzım - Nereden çıktı bu ölme lâfi Hüsnü Bey, Bırak Allahımı seversen.

Yıldız - Ne ölmesi, ne öldürmesi canım... Giderayak.

Hüsnü - Ben kararımı çoktan verdim. Hazırlığımı yaptım. Düğmeye basmak kaldı.

Kâzım - Canım bula bula bu akşamı mı buldun?

Yıldız - Bizi mi buldun?

**Hüsnü - (Dolabın içinden bir büyük kutu indirir. Açar, içinden ağzı kapalı büyük bir zarf çıkarır.
Yıldız'a gösterir) Bak... Ne bu?**

Yıldız - Zarf

Hüsnü - (Yıldız'a) Aferin... Oku üstünde yazılanı.

Yıldız - (Okur) Birlikte olduğum son kadına. (Hüsnü'ye) Mektup mu yazıp koydun içine?

Hüsnü - Hem mektup hem para.

Yıldız - Ooo. Pek romantik...

Kâzım - Öteki zarf ne peki?

Hüsnü - (İlk zarfı kutuya bırakır, Öteki zarfı alır. Kâzım'a gösterir) Oku...

Kâzım - (Okur) İlgili makama... (Hüsnü'ye) Bunda ne var?

Hüsnü - Ölümden kimsenin sorumlu olmadığını. Bilerek isteyerek hayatıma son verdiğimi yazdım.

Yıldız - Gecenin tadını kaçırma Sayın Kazanova Hüsnü Bey.

Kâzım - Hakikaten Hüsnü Bey. Nereden çıktı bu ölüm mölüm lâfi canım.

Hüsnü - Yeni bir şey değil ki! Ne zamandır düşündüğüm, karar verdiğim, Hazırlık yaptığım bir şey.

Yıldız - Kendini öldürmeye! Öyle mi?

Hüsnü - Aynen öyle.

Kâzım - İyi ama ortada fol yok yumurta yokken, yapılır mı böyle şey?

Hüsnü - Fol da var aslanım, yumurta da. Bizim işimiz bitmiş artık, bitmiş. Yüzümüze bakan yok. Bütün numaralarımız eskimiş. İltifatlarımız anlaşılmaz olmuş. Esprilerimiz bayatlamış. Bir zamanlar kasırgalar yaratan heyecanlı sözlerimiz alay konusu olmuş. Yakışıklı Kazanova Hüsnü olmuş maskara Hüsnü. Daha ne olsun? Abı dediler mi bozulurduk. Amca, Dayı demeye başladılar. İnsan biraz da namı için yaşar. Artık bizi yakışıklı bir ölüm paklar.

Kâzım - Canım ne bakıyorsun onun bunun yakıştırmasına, terbiyesizlere.

Hüsnü - Yoo. Orada dur Emprezyo Kezo Bey. Ben Kazanova Hüsnü lâkabını durduğum yerde almadım. Üstüne yan gelip de yatmadım. Dünyanın emeğini verdim de geldim bu günlere. Kimseye şöhretime laf söyletmem.

Yıldız - (*Kâzım'a*) Canım kadın tavlayamayınca gizliden para verip âşık numarasıyla buraya getirmeye başlamış. Ağırına gitmiş Adamın.. Yazık.

Kâzım - Aman Hüsnü Bey.. Taktığımız şey bu mu?

Hüsnü - (Bozulmuş) Evet.. Ne o? Beğenemedin galiba!

Kâzım - Olur mu canım. İnsan üç kuruşluk şey için canına kıyar mı?

Yıldız - (*Alınmıştır*) Öyle ya üç kuruş.

Hüsnü - (*Aldırmaz, heyecanlanmıştır*) Mevzubahis olan insanın şöhretiye evet. Hayatında en çok değer verdiği şeylerle dalga geçilmeye başlanmışsa evet. Gururu incinmişse evet.

Müzik Başlar :

10... Hüsnü (Solo) : Ben Pijamayla Ölemem

**Onu bunu bilemem (NAKARAT)
Ben pijamayla ölemem**

**Namıyla, şanıyla var olan
Kahramanca karar vermeli
Kazanova gibi yaşayan
Kazanova gibi ölmeli**

(NAKARAT)

**Siyah takım elbise
İpek mendil cebinde
Gömlek, yaka kolalı
Tam göğüsten yaralı**

(NAKARAT)

**Bir elinde tabanca
Bir elinde şampanya
Düello sonrasında
Bir kadın kucağında**

(NAKARAT)

Yıldız – Yani Kazanova intihar edecek. Hem de bu gece öyle mi?

Hüsnü – Hem evet. Hem hayır.

Kâzım – Nasıl oluyor öyle (*Taktikle*) Hem evet hem hayır.

Hüsnü – Hayatıma bu akşam son vereceğim doğru. Ama intihar ederek değil.

Yıldız – Gene hiçbir şey anlamadım ben.

Hüsnü – Daha soylu bir yol düşündüm. Siz de bana yardım edeceksiniz. Tamam mı?

Kâzım – (*Ya sabır çeker gibi kızarak*) Nasıl olacak bu?

Hüsnü – Gayet basit. Usulüne uygun olarak Sizinle düello edeceğiz. Siz beni vuracaksınız.

(*Romantik havada konuşur.*) Ben sevdiğim son kadının dizlerinin üzerinde, onun yüzüne bakarak son nefesimi vereceğim. Tıpkı Kazanova gibi.

Yıldız – Yahu bu Kazanova ile kafasını yemiş bu. Olacak şey mi bu?

Hüsnü – İşte tabancalar. (*Kutuyu açar, iki eski tip tabancayı çıkarır gösterir*)

Kâzım – İyi ama ya siz ateş edip beni vurursanız.

Yıldız – Yaa. O da var!

Hüsnü – Ben her şeyi düşündüm. Benim tabancam boş olacak. Sizininki dolu. Bakın işte. (*Boş tabancayı gösterir. Öteki tabancanın içine bir kurşun koyar kapatır*) İşte tamam. Ne eksik? Hah Şampanya, bardak. Şimdi getiriyorum. (*Sallanarak içerdeki odaya geçer.*)

Yıldız – (*Kısıksesle*) Ayol Kâzım Efendi ne diyor bu deli yahu?

Kâzım – Sarhoş adamla uğraşılmaz. Sen uzat bakayım şu dolu tabancayı

Yıldız – (*Verir*) Al aman...

Kâzım – (*Tabancayı çabucak boşaltır*) Başımıza bir şey gelmeden. (*Yıldız'a verir*) Al koy yerine çabuk.

Yıldız – (*Yıldız tabancayı kutuya koyar*) E patlamayınca ne olacak?

Kâzım – Yahu herif ne anlar. Zaten yıkıldı yıkılacak. Sen bir şey patlamış gibi gürültü yap. Ne bileyim bul bir şey. Üst tarafını ben hallederim.

Yıldız – Eh peki napalım. Bir tabanca sesi yapmadığımız eksikti.

Hüsnü – (*Sallanarak şampanya şişesi ve kadehleriyle içeri girer*) Yahu buzdolabının dibine atmışım. Bulana kadar canım çıktı. (*Getirdiklerini Yıldız'ın yanına Amerikan barın üstüne koyar*) Neyse işte her şey hazır.

Yıldız – İyi hadi alın da ateş edin bitsin bu iş.

Hüsnü – Yahu her şeyin bir usulü var. Yaptınız bir iyilik tam yapın.

Kâzım – Ne yapacağız şimdi.

Hüsnü – (*Kâzım'a*) Birimizin öbürünü düello'ya davet etmesi lâzım.

Kâzım – Öyle mi?

Hüsnü – Öyle tabii usul bu. Sen bana ağır konuşacaksın. Hakaret eder gibi filan. Ben de beyaz eldivenimi senin suratına çarpacağım. Sen :”*Emirlerinizi bekliyorum*” diyeceksin. Ben de “*Sabaha karşı kilisenin bahçesinde*“ diyeceğim. Aslında şahitler filan da lazım ama...

Yıldız – (*Atılır*) E..Ben boştayım, ben olayım şahit.

Hüsnü – Siz olamazsınız zaten sizin için düello ediyoruz. Siz ben öldürücü yara aldıktan sonra lâzımsınız.

Yıldız – Nasıl yani ne yapacağım ben?

Hüsnü – Ben yaralanınca yere uzanacağım. Siz yanımda diz çöküp bana bakacaksınız.

Yıldız – Yani sadece diz çöküp bakacak mıyım?

Hüsnü – Öf içinizden gelen bir iki güzel söz de söyleyin işte. Sizin onurunuz için ölüyoruz biraz da burada

Yıldız – İyi... Ay inşallah şaşırmam. (*Güler*) Ayol basbayağı tiyatro bu.

Hüsnü – Gülmeyin. Ciddi bir seremoni yapıyoruz burada. Dünya hazırlık yaptım.

Kâzım – İyi tamam (*Çıkışır*) Gülmeyin Yıldız Hanım, ciddi oynayın.

Yıldız – Tamam tamam of.

Kâzım – Haydi başlayalım da bitirelim. Başlamazsak bitiremeyiz? (*Hüsnü 'ye*) Şimdi ne yapacaktım ben?

Hüsnü – Bana bu hanımefendiyle ilgili ağırıma gidecek bir şey söyle.

Kâzım – (*Olur anlamında başını sallar*) Bana bak ver şu karının parasının geri kalanını yoksa senin sülaleni....

Hüsnü – Dur yahu ne yapıyorsun. Hop. Burası köşe başı mı, park mı? Kibarca söyle?

Kâzım – Neresi burası?

Hüsnü – Bak Zengin döşenmiş bir salon. Etrafta çok güzel giyinmiş kadınlar ve kibar beyler dolaşiyor. Kibar konuş.

Kâzım – (*Çevreye bakarak, başını sallar*) Öyle mi?

Hüsnü – Evet

Kâzım – Yani... Kibarca!. Hakaret edeceğiz öyle mi?

Hüsnü – (*Sabırsız*) Evet

Kâzım – Nasıl olacak o iş?

Hüsnü – Canım bul bir şey.

Kâzım – (*Olur anlamına başını sallar. Yüksek sesle*) Bu kızın parasının üstüne yatmaya kalkma yoksa canına okurum kazma zampara.

Hüsnü – Hay Allah... Hiç olmazsa onu doğru söyle.. Kazanova be Kazanova.

Kâzım – (*Suçlanmış*) Kibar olayım diye şey ettyidim... Neyse canım İşte öyle, demişim farz edin.

Hüsnü – Eh ne yapalım? (*Yüksek sesle oynayarak*) Ne demek istiyorsunuz siz?

Kâzım – Ne demek istiyorum? (*Yüksek sesle oynayarak*) İşte ver kızın parasını da savuşalım.

Hüsnü – Olmadı ama ne yapalım. (*Elini cebine sokar*) Ah işe bak. Beyaz eldiven yok!

Yıldız – Aman al bunu kullan (*Çantasını açar bir beyaz mendil çıkarır uzatır*)

Hüsnü – Hah sağ ol. (*Mendili Kâzım'ın yüzüne çarpar*) Al bakalım.

Kâzım – Ulan o mendilden bozma eldiveni (*Kibar olması gerektiğini hatırlar, bozuntuya vermeden sesini indirir*) Size yuttururum bak.

Hüsnü – (*Kâzım'a*) Yahu karıştırma. “Emirlerinizi bekliyorum” diyecektin ya.

Kâzım – Haa... Emirleriniz başımla beraber...

Yıldız – (*Alay ederek*) Valla Kâzım Efendi sen de baştan aşağı yetenekmişsin ha.

Kâzım – (*İçerlemiş*) Bu saatte bu kadar lafi ettiğime şükret. (*Hüsnü 'ye*) Eee sonra.

Hüsnü – Sabaha karşı Kilisenin yanındaki korulukta sizi bekleyeceğim.

Kâzım – Bekle bakalım ben de arkadaşları toplar gelirim. Artık kim kimi yerse.

Hüsnü – Düello bu beyefendi mahalle kavgası değil. Ben de şahitlerimle orada olacağım.

Kâzım – (*Sıkılmış*) İyi hadi...

Hüsnü – (*Tabancaları alarak odanın içinde bir tur yaparak gelir. Kâzım'ın karşısında durur.*)

Kâzım – Selam ün aleyküm baba.

Hüsnü – (*Kızmış*) Yahu sen hiç konuşma. Tamam mı? Söyleneni yap yeter.

Kâzım – İyi peki, hadi, devam.

Hüsnü – Şampanyamızı içelim. (*Şampanya kadehlerini verir*)

Yıldız – Ben karıştırmasam olmaz mı? Midem iyi değil.

Kâzım – Ben de hiç kaldıramam.

Hüsnü – (*Şampanya şişesini açmaya girişir*) Anlamam. Bu işin kuralı bu. İçeceğiniz öksürtük şurubu kadar bir şey.

(*Şampanyayı patlatır. Kadehlere koyar*)

Hüsnü – Aşka ve sağlığa.

Kâzım – Yahu düello da sağlığa içmek tuhaf olmuyor mu ?

Yıldız – Ayol normal bir şey kaldı mı ? Her şey zıvanadan çıktı.

Hüsnü – Birisinin düello'nun kurallarını taraflara hatırlatması lazım.

Kâzım – Kim yapacak o işi. Herkesin rolü var burada!

Hüsnü – (*Yıldız'a*) Düello'nun kurallarını hatırlatacağız.

Yıldız – Canım ne biliyorum da neyi hatırlatacağım ayol?

Hüsnü – Beni yüksek sesle: tekrarla. *(Yüksek)* “Tabancalarını alın.”

Yıldız – (Yüksek sesle, coşkulu) Haydi bakalım Tabancalarını alın
(Hüsnü ile Kâzım tabancalarını alırlar)

Hüsnü – *(Resmi, ciddi)* Bir birinize sırt sırta dayanın.

Yıldız – *(Keyifli, eğlenerek, yüksek)* Bir birinize sırt sırta dayanın iyicene aslanlar.

Hüsnü – *(Resmi, ciddi)* Ben ona kadar sayacağım..

Yıldız – *(Keyifli, eğlenerek, yüksek)* Ona kadar sayıcam tamam mı?

Hüsnü - On deyince dönüp ateş edeceksiniz.

Yıldız – *(Keyifli, eğlenerek, yüksek)* İşte ben ona kadar sayacağım.

Her sayıda bir adım atacaksınız Her sayıda bir adım öne gideceksiniz. Sonra dönüp ateş edeceksiniz.

(Sırt sırta gelirler)

Yıldız – *(Saymaya başlar)* Bir,..İki,.. Üç.. ,Dört... Beş.

Hüsnü – Yavaş be yavaş... Tane tane. Hayatın belki de son adımları bunlar.

Yıldız – Ay pardon... Tamam. Beş, . altı.. Yedi

(Kâzım kenarda içinde şampanya şişesinin getirildiği kesekâğıdını Yıldız'a uzatır. Şişirip patlatmasını anlatan işaretler yapar)

Yıldız – *(Kesekâğıdını alır; Saymayı iyice ağırlaştırarak hazırlıklarını yapar)* Ay nerede kalmıştık?

Hüsnü – *(Gayet ciddi, kızmış)* Yedi, yedi.

Yıldız – Sekiiiiz, Dokuuuz. *(Bekler hazırlığını tamamlamıştır.)* *(Bağırarak)* Onn.

(Kâzım la Hüsnü geriye dönerler, nişan alıp ateş eder gibi yaparlar. Yıldız avucunda şişirdiği kesekâğıdını patlatır. Tabanca sesi olarak şampanya şişesinin kapağını açma numarası da kullanılabilir. Pat sesi duyulur.)

Hüsnü – Ahh. Vurulдум.

Kâzım – Pat işte, mis gibi patladı. Memnun musun? Haydi, öl bakalım.

Hüsnü – *(Yere düşmüştür Sızır gibi)* Ahhh, ölüyorum, Öldüm.

Kâzım – *(Yıldız)* Yahu adam ölüyor, Sen ne yapacaktın?

Yıldız – Haa Tamam. *(Hüsnü'nün başına diz çöker)* Ah ortalık kan revan oldu. Kazanova gitti gider. Yahu senin kan grubun neydi.?

Hüsnü – *(Sayıklar)* O er aş pozitif. *(sızır)*

Yıldız – Duydun mu git getir.

Kâzım – Saçmalama bu saatte açık bakkal mı var?

Yıldız – E ölecek bu burada.

Kâzım – Aman sızdı zaten. Bırak sızsın gebersin biz gidelim haydi.

Yıldız – *(Doğrulur)* Şu para zarfını alayım da. *(zarf kocamandır, çantasına sığdıramaz)*

Kâzım – *(Haydi yürü)* Apar topar çıkarlar.

(Kısa bir süre sessizlik olur. Piyanist Hüsnü'ye önce ninni söyler gibi sonra da uyandırmak ister gibi iki küçük geçişi ard arda seslendirir. Hüsnü yattığı yerde komik bir şekilde horlamaya başlayınca piyano onun horultusunu alaya alan bir karşı ezgiye geçer. Bir süre bu komik piyano eşlikli horultu devam eder. Ardından önce kapı zili çalar. Hüsnü uyanmaz. Kapı bu kez dövülmeye başlanır. Kapı dövülme sesi artar. Hüsnü uyanır, yattığı yerden doğrulur. Hala sarhoştur. Gözlerini ovuşturur)

Kâzım – *(Sokak kapısının arkasından konuşur)* Hüsnü Bey ...Aç kapıyı Hüsnü Bey... Hüsnü Bey huu. *(Yıldız'a)* Bunun uyanacağı filan yok.

Yıldız - Kazanova filan de. Belki kalkar.

Kâzım - Hüsni Bey, Sayın Kazanova Hüsni Bey Kalk iki dakika kardeşim be yahu. Aç şu kapıyı.

(Hüsni Sallana sallana zorla kalkar, kapıya gider, açar. Başlarına kukelata gibi geçirdikleri beyaz poşetlerle Yıldız ile Kâzım içeri girerler)

Hüsni - *(Korkmuş)* Ayyy. Melekler... Zebaniler... Destur... Öteki Dünyaya mı geldim Yarabbim

Kâzım - *(Yıldız'a)* Bu daha ayılmamış, Hâlâ kendini ölmüş sanıyor iyi mi?

Yıldız - *(Kâzım'a)* E nasıl uyanmak bu? *(Hüsni'ye)* Ay kusura bakma Kazanova. Seni de kaldırdık. Ama kaldırmak zorunda kaldık. Dışarda yağmur azdı, taksiye kadar gidemedik.

Hüsni - *(Bir şey anlamamıştır, hala içkinin tesirinde kendisini öteki dünyada sanmaktadır.)* Ha?

Kâzım - Yani kusura bakma birader. Seni uyandırdık ama düello müello derken biz dışarı fırladık ya aceleden ben şapkayı unutmuşum, Yıldız da şemsiyesini...

Hüsni - İyi, iyi de hanginiz günahları yazıyor hanginiz sevapları ben karıştırdım şimdi.

Yıldız - Ay bayılma insanı, ayılacaksan ayıl. Ne günahı ne sevabı canım. Şemsiye diyorum Şemsiyemi unutmuşum aceleden. Kezo da şapkasını bırakmış. Almaya geldik. Alıp gidicez.. Anladın mı? *(Hüsni şaşkın bakmaktadır. Kâzım'a)* Anlamadı gene bu. Takmış Meleklerle.

Kâzım - *(Yıldız'a)* Şu kafamızdaki poşetlerden galiba çıkaralım bari. Yağmur savurmaya başlayınca apartmanın girişinde bulup taktık korunmak için. Unutmuşuz kafada. Korkma yahu zebani filan yok. Ben Kâzım bu da Yıldız.*(kafalarındaki poşetleri çıkarırlar)* Şapkayı nasıl unutup fırlamışız hayret. Şapkasız hayatta çıkamam dışarı. Hemen nezle Olurum da *(Sağa sola şapka için bakınır)* Gözünüze çarptı mı ?

Yıldız - Ayol adama çarpanlar çarpmış zaten. Senin şapkanı görececek hali mi var.

Hüsni - Şimdi Cennet ne taraf? Cehennem ne taraf? Biri altta biri üstteydi ama hangisi unuttum.

Yıldız - Ah kıyamam da Kazanova'ma *(Şemsiyesine bakınır, görür)* Hah ben malımı buldum arkadaş *(Gider alır, Kâzım'ın yanına döner)*

Kâzım - Yahu geldiğimde şuracığa asmıştım.*(Aramaya başlar)*

Hüsni - Valla yardımcı olamıycam. Ben yeni geldim. Buraların acemisiyim.

Yıldız - Aslında ben dönmeyelim dedim. Yokuşun altına kadar gelmişiz. Sıkalım dişimizi, Yarın falan gelir alırız, ayağımız alıştır felan dedim ama dinletemedim işte.

Kâzım - *(İçerden seslenir)* Yarın olur mu ben geceden kaparım şifayı. Sonra işin yoksa avuç avuç ilaç. Nane limon ihlamur. Aman aman. Hah bak buraya yuvarlanmış *(Şapkasını kafasına takmış olarak içeri girer)*

Hüsni - Hah böyle fotürle girince farkına varmaya başladım. Burası Araf için fazla tuhaf. *(Güler)* Araf ta bu kötü vestiyerin işi ne mesela?

Kâzım - *(Yıldız'a)* Hah kendine gelmeye başladı galiba *(Hüsni'ye)* Tabii canım. Zaten ölmedin ki sen kardeşim. Evindesin sen yahu.

Hüsni - Daha çok benim Garsoniyeri andırıyor.

Kâzım - Hah işte Ev, Garsoniyer fark etmez. Kendi yerindesin yani.

Hüsni - Olur mu biri kanuni ikametgâh. Öbürü Kanun dışı ikametgâh. Gizli aşk yuvası, gizli gizli.

Yıldız - *(Güler)* İşte yuva, banyo, hela, bar, kilise avlusu her şey oluyor. Geniş burası, Kaç dönüm?

Hüsni - Dur yaa. Karıştırma. İyi de ben düello'da öldürümdü hani. Tabanca patladıydı. Ben heyecandan gittim di. Gitmemiş miydin?

Yıldız - Yok canım. Şaka yaptık hepimiz şaka şaka.

Hüsni - Yaa öldük diye yatmış kalmışız şuraya oysa...

Kâzım - Sızdın sen sızdın... Biz de apar topar çıktık. İşte yağmuru yiyince geri döndük. Şapka Şemsiye derdinde.

Hüsni - Yapma yaa. Ne şakası bu böyle.

- Yıldız** - İşte gecenin bu saatinde eşek şakası.
- Hüsnü** - Eşekle mi geldiniz?
- Kâzım** - Yok kardeşim. Eşek nereden çıktı şimdi. (*Yıldız'a*) Yahu bunun kafası tam oturmadı. Bir geliyor, bir gidiyor. Ne karıştırıyorsun eşeği filan.
- Yıldız** - Eee. Adam ne şakası diye soruyor? Ne deseydim yani?
- Hüsnü** - Demek sarp yollar var burada. Araba giremeyince eşek, katır.. Anlaşıyor tabii.
- Kâzım** - (*Kızgın*) Yok kardeşim Eşek meşek. Eşeğin ne işi var gecenin bu saatinde şehrin orta yerinde yahu. Sütçü müyüz biz. Allah Allaah.
- Yıldız** - (*Yatıştırarak*) Ay kızma Kezo. Uyanamadı bu. Huyuna git, aldırma. Toparlar biraz sonra (*Hüsnü'ye acıyarak*) Eşek aşağıda kaldı anam. Selâm söyledi Sana.
- Hüsnü** - Sağ ol. Getiren götüren sağ olsun. Niye bekliyor ki aşağıda.
- Kâzım** - (*Ya sabır çekmektedir*) Park yeri bulamadık aşağıda direksiyonda bekliyor trafik çekmesin diye. Biçimsiz durduk da.
- Yıldız** - (*Maskeleyerek güler*)
- Hüsnü** - Yahu rüya, gerçek birbirine karıştı. Saçmalıyorum galiba. Garsoniyerdeydik... İçtik, içtik, Düello ettik. Sonra ben... Ondan sonra film kopuk... Neyse canım.(*canı sıkılmış*) gene madara olduk. Nasıl öldüysem ortada kan yok, bir şey yok.
- Yıldız** - Şakadan yaptık ya canım. Oyun oynadık işte.
- Hüsnü** - (*Kendine gelmiştir*) Tüh be oyuna geldik desene. (*Güler*)
- Kâzım** - Neyse haydi tatlıya bağlayalım. Vedalaşalım. Ne demişler: Tak sepeti koluna, Herkes kendi yoluna.
- Hüsnü** - İyi de... ben şimdi kaldım şey gibi Araf'ın ortasında. (*Toparlar*) Aman... Evin ortasında.
- Yıldız** - Haydaa baştan mı başlıyoruz?
- Hüsnü** - Canım siz gidiyorsunuz şimdi. Ben naapıcam burada tek başıma.
- Kâzım** - Yahu gideceğiz tabii. Yatıya gelmedik ki. Yarın işimiz gücümüz var.
- Hüsnü** - Uykumu da aldım. Uyuyamam da şimdi. (*Aklına gelmiş*) Eee yarın Cumartesi değil miydi? Daire yok.
- Kâzım** - Daire yok ama iş çok. Çarşı pazar, bir sürü ıvır zıvır.
- Yıldız** - Gidelim gidelim. Senin bir şeyciğin yok bak aslan gibisin. Şakacıktan da olsa ölmek sana İyi geldi. (*Güler*) Bak... Bağırsakların falan da düzeldi.
- Kâzım** - Koç burcu, Aslan burcu, Kova burcu, hep birbirine karıştı da ondan. Sen kova burcu musun?
- Hüsnü** - Evet, kova burcu, nereden anladın?
- Kâzım** - Bütün kovalar böyle olur.
- Yıldız** - Kova olur mu ayol. Kazanova burcu o
- Kâzım** - Haa, Evet... Kazmanova Burcu. Kazmanova.
- Hüsnü** - (*Hatırlamış*) Ah evet. Kazanova. Kazanova tabii... Şimdi ortalık aydınlandı. Ah sevgili arkadaşlarım benim.
- Yıldız** - Hoş geldin dünyaya yeniden.
- Hüsnü** - Hoş bulduk. Hoş bulduk. Ah bak senin parayı da veremedim. Görüyor musun?
- Yıldız** - Verdin ya canım. Şu koca zarfı verdin ya "Birlikte olduğum son kadına" zarfı. Pek sayılmaz ama olsun. Sen verdin ben de aldım.
- Hüsnü** - Olurmu hiç. Onun için reklam parası doluydu.
- Yıldız** - (*Hayretle*) Yapma be? (*Aceleyle zarfı açar, reklam paralarını çıkarır yere atar*) Hadi bee! Aceleden şöyle bir yoklamıştım. Sonra sayarım diye attım çantaya.Fırladım çıktım. Boşuna dememişler acele işe şeytan karışır diye.
- Kâzım** - Yerde bulsan sayıp cebine atacaksın da demişler.
- Yıldız** - (*Hüsnü'ye*) Yani sen bize deminden beri oyun mu oynadın? (*Kâzım'a*) Bu nasıl oyun yahu. Herkes birbirine oyun oynuyor?

- Hüsnü** - (*Pişkin pişkin*) Eee müsaade edin de o kadayık olsun hanımefendi. Elimiz uçkorumuzda kalıverdık ortada.
- Yıldız** - Şuna bak. Kendi bağırsaklarını kendin bozmuşsun. Benim suçum ne. Asıl ben kaldım ortada.
- Hüsnü** - Bağırsak mağırsak derken hevesimiz kursağımızda kaldı kontes hanımefendi. Neyse Buyur bakalım. Ben öyle buta yakın et yemem. (*İç cebinden küçük bir zarf çıkarır Yıldız'a verir*)
- Yıldız** - (*Zarfi alır içindeki paraları sayar*) tamam. Şimdi barıştık.
- Kâzım** - İyi tamam da ben niye bu şakanın muhatabı oluyorum birader. Devlet dairesinde masamız, özel sektörde şanimız var. Oyun içinde oyunda kaldık.
- Hüsnü** - Eee. O kadar da Beşiktaş muhabbeti dinledik birader senden.
- Kâzım** - E ne var? Ne olmuş?
- Hüsnü** - Ne olmuşu var mı? Ben Fenerliyim.
- Kâzım** - Aaa! Hiç de benzemiyorsunuz
- Hüsnü** - Yaa İşte böyle...
- Yıldız** - (*Gülmeye başlar*)

(Müzik başlar)

11 ... Final (Trio) : Adam Sende Adamım

- BİRLİKTE :** Adam sende adamım
Dünya böyle napalım
İşte geldik gidiyoruz
Biraz da keyif yapalım
- BİRLİKTE** Öylede bitecek bu ömür (*NAKARAT*)
Böylede bitecek boş ver
Sıkma tatlı canını
Koy ver gitsin gülüver
- HÜSNÜ** Kavun da yedik kelek de
- KÂZIM** Kaç gün çaldık felekten
- YILDIZ** İyisi de geçti kötüsü de
- BİRLİKTE** Hayatta koştururken

NAKARAT